

ศจ. อาร์. บี. ธีม, จูเนียร์ เป็นอดีตศิษยาภิบาลของคริสตจักรเบระคา เมืองฮูสตัน, รัฐเท็กซัส ประเทศสหรัฐอเมริกา ท่านได้ศึกษาประวัติศาสตร์ ภาษกรีก และภาษาฮีบรูที่มหาวิทยาลัยอริโซนา หลังจากนั้นได้เข้ารับการศีกษาต่อที่สถาบัน Dallas Theological Seminary เนื่องจากสงครามโลกครั้งที่สอง ท่านต้องหยุดการศีกษาไว้เพื่อเข้าไปรับใช้ชาติในกองทัพอากาศ โดยท้ายสุดท่านได้รับยศนาวาอากาศโท

หลังจากท่านสำเร็จการศึกษาแล้ว ในปี ค.ศ. 1950 ท่านเริ่มรับใช้พระเจ้าที่คริสตจักรเบระคา การศีกษาภาษาดั้งเดิมของพระคัมภีร์ (กรีกและฮีบรู) ศาสนศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การวิเคราะห์ต้นฉบับเป็นหลักในการรับใช้พระเจ้าของท่าน

ศจ. อาร์. บี. ธีม, จูเนียร์ได้สอนโดยใช้ภาษาดั้งเดิมในบริบทตามยุคสมัยของพระคัมภีร์ ซึ่งจะให้ผู้เรียนรู้จักพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระองค์มากยิ่งขึ้น

ศจ. อาร์. บี. ธีม, จูเนียร์ได้พัฒนาระบบใหม่ๆ ในการใช้คำศัพท์ ภาพประกอบ และประเภทหลักคำสอน ซึ่งเสริมประสิทธิภาพในการเข้าใจ และการประยุกต์ใช้หลักคำสอนพระคัมภีร์ในการดำเนินชีวิตคริสเตียนแก่ผู้เรียน เป้าหมายของพันธกิจ คือให้คริสเตียนรู้จักวิถีชีวิตที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้แก่ผู้เชื่อ เพื่อเขาจะมีชีวิตฝ่ายวิญญาณที่บริบูรณ์

อารมาเกตโดน วันหนึ่งข้างหน้าอิสราเอลจะกลายเป็นศูนย์กลางของสงครามสุดท้ายซึ่งจะเป็นการสู้รบกันที่โหดร้ายที่สุดในประวัติศาสตร์ เนื่องจากพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงมีต่ออิสราเอล ชาตานั้นจึงได้สนับสนุนและผลักดันการโจมตีอิสราเอลตลอดทั้งประวัติศาสตร์ ในการโจมตีครั้งสุดท้ายนี้ ชาตานั้นได้ระดมกลุ่มประเทศมหาอำนาจทั้ง 4 กลุ่มเพื่อร่วมทำลายล้างชาวยิว เมื่อใกล้ถึงจุดจบ อิสราเอลจะถูกล้อมด้วยกองทัพมหาเหล่านี้ โดยไม่มีการแก้ไขทางด้านการทหาร

มีผู้เดียวที่จะช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากสถานการณ์นั้น นั่นคือ พระเมสสิยาห์องค์พระเยซูคริสต์เจ้า ซึ่งจะเสด็จกลับมายังโลกเพื่อสู้แทนพวกเขา พระองค์จะทรงได้รับชัยชนะเหนือศัตรูทั้งหลาย ทรงโค่นอำนาจการปกครองโลกของชาตนั้น และจะทรงตั้งราชอาณาจักรของพระองค์

อารมาเกดดอน

(ARMAGEDDON)

ศจ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์

R.B. THIEME, JR., BIBLE MINISTRIES

HOUSTON, TEXAS

นโยบายด้านการเงิน

ผู้ใดที่ต้องการรับหนังสือหรือซีดีจากพันธกิจ อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ ไบเบิล มินิสทรีส์ จะต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น พระเจ้าทรงประทานหลักคำสอนพระคัมภีร์ เราปรารถนาที่จะสะท้อนพระคุณของพระองค์ เพราะฉะนั้นทางพันธกิจนี้จึงไม่ขอค่าตอบแทน เมื่อผู้เชื่อได้สำนึกถึงคุณค่าในการเผยแผ่หลักคำสอน พระคัมภีร์แล้วเขาจึงมีภาระใจในการสนับสนุนองค์กรที่รับใช้ในพันธกิจประเภทนี้

หนังสือเล่มนี้เรียบเรียงมาจากคำบรรยายและบันทึกของ ศจ. อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์

ผู้ที่ประสงค์จะรับรายการซื้อหนังสือและเทปต่างๆ ในภาษาอังกฤษ กรุณาติดต่อที่ :

R. B. Thieme, Jr., Bible Ministries

P.O Box 460829, Houston, Texas 77056-8829

หรือที่เว็บไซต์ : www.rbthieme.org

© (สงวนลิขสิทธิ์) 2002, 1974 โดย ศจ.อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์

ฉบับแรก 1974

การคัดลอกส่วนใดๆ ในหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่ในทุกรูปแบบต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

แปลและพิมพ์เป็นภาษาไทยโดยได้รับอนุญาตจาก อาร์. บี. ธิม, จูเนียร์ ไบเบิล มินิสทรีส์

Translated and printed with the permission of R.B. Thieme, Jr. Bible Ministries

ฉบับนี้พิมพ์ที่เชียงใหม่ ปี ค.ศ. 2007

สารบัญ

คำนำ.....

ความสำคัญทางยุทธศาสตร์ของปาเลสไตน์.....1

เวลาแห่งการทนทุกข์.....6

ลักษณะของยุค 7 ปีแห่งการทนทุกข์เวทนา.....8

พระคุณมาก่อนการพิพากษาลงโทษเสมอ.....11

“อารมาเกตโดน” คืออะไร13

วงอิทธิพล 4 วง.....15

วิญญานโสโครกสามตน.....17

 พญานาค.....18

 สัตว์ร้าย.....19

 ผู้เผยพระวจนะเท็จ.....21

 ปีศาจกบ.....23

สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำให้เกิดการรกร้างว่างเปล่า.....24

การรบเริ่มขึ้น.....26

การล้อมเยรูซาเล็ม.....32

ความมืดนำหน้าความสว่าง.....40

การช่วยกู้ผู้เชื่อของยุค 7 ปีแห่งการทนทุกข์เวทนา.....43

การลบล้างศัตรู.....46

เรามาถึงที่ไหนแล้ว?.....50

ภาคผนวก หลักคำสอนพระคัมภีร์เรื่อง ซาตาน.....54

อักขระนุกรมข้อพระคัมภีร์.....58

คำนำ

ก่อนที่คุณจะเริ่มต้นศึกษาบทเรียนพระคัมภีร์ ถ้าคุณเป็นผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า จงกล่าวถึง (สารภาพ) บาปของคุณโดยส่วนตัวกับพระเจ้า

ถ้าเรากล่าวถึง [สารภาพ] บาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยง
ธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเราและจะทรงชำระเราให้พ้นจากการ
อธรรมทั้งสิ้น (1 ยอห์น 1:9)

จากนี้คุณจะมีสัมพันธภาพกับพระองค์ และจะได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณ
บริสุทธิ์
คุณจึงพร้อมที่จะศึกษาพระคำของพระเจ้า

พระเจ้าทรงเป็นวิญญาณ และผู้ที่นมัสการพระองค์ ต้องนมัสการ
พระองค์ด้วย [การทรงนำจาก] พระวิญญาณ และความจริง [หลักคำ
สอนพระคัมภีร์] (ยอห์น 4: 24)

ถ้าหากคุณไม่เคยเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์เจ้าและไม่เคยเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระ
ผู้ช่วยให้รอดของคุณ ประเด็นสำคัญไม่ใช่การสารภาพบาป เพราะคุณจำเป็นต้องเชื่อ
ในพระเยซูคริสต์เจ้าก่อนที่จะได้รับการยกโทษจากบาปที่เคยทำมา

ผู้ที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะไม่ได้
เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา (ยอห์น 3:36)

อารามาเกตโคน

ความสำคัญทางยุทธศาสตร์ของปาเลสไตน์

ประเทศที่สามารถครองช่องแคบบอสฟอรัส และคลองสุเอซได้ประเทศนั้นก็สามารคมทวีปทั้งสามทวีปได้ อันได้แก่ ทวีปยุโรป ทวีปเอเชีย และทวีปแอฟริกา อันที่จริงช่องแคบบอสฟอรัสนั้น เป็นช่องแคบยาว 20 ไมล์ อยู่ระหว่างทะเลดำและทะเลเมดิเตอร์เรเนียน แต่ถ้าหากพุดถึงแถบบอสฟอรัส จะเริ่มต้นตั้งแต่ทะเลเอเจียนจนถึงทะเลดำ และถือว่าเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างทวีปยุโรปและทวีปเอเชีย เพราะเหตุนี้เขตปาเลสไตน์จึงเป็นที่ต้องการของหลายๆประเทศ

ตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา กองทัพทหารจากหลายประเทศได้พิชิตและครอบครองแคว้นปาเลสไตน์เพราะความสำคัญทางด้านยุทธศาสตร์และเศรษฐกิจ เช่น เคลเดีย, เปอร์เซีย, กรีก ภายใต้การนำของอเล็กซานเดอร์มหาราช, SPQR (จักรวรรดิโรม), จักรวรรดิออตโตมัน (ตุรกีโบราณ) และเกาะบริเทนใหญ่ ประวัติศาสตร์ของชาวยิว ทั้งในอดีตและปัจจุบันนั้นเต็มไปด้วยความวุ่นวาย อาณาจักรเหนือของอิสราเอลถูกทำลายโดยกองทัพอัสซีเรียในปี 721 ก่อน ค.ศ. ส่วนอาณาจักรใต้ในปี 586 ก่อน ค.ศ. ได้ถูกยึดครองและประชาชนถูกจับไปเป็นทาสภายใต้การนำของเนบูคัดเนสซาร์ (เคลเดีย) และในปี ค.ศ. 70 ทิตัส ผู้บัญชาการของโรมได้ทำลายกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นเหตุให้ชาวยิวได้กระจัดกระจายไปและถูกข่มเหงอยู่ในทุกทวีปทั่วโลกจนถึงปัจจุบัน

เพราะว่าพระวณะของพระเจ้านั้นมีชีวิต และทรงพลาญภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ แห่งทะเลลูกระทั่งจิตใจและวิญญาณออกจากกันได้ และข้อกระดูกและไขในกระดูก และเป็นผู้วินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายของใจ (ฮีบรู 4:12)

พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจ จากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม เพื่อให้คนของพระเจ้าจะพรักพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง (2 ทิโมธี 3:16-17)

จงอุตส่าห์สำแดงตนว่าได้ทรงพิสูจนแล้ว เป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย ใช้พระวณะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง (2 ทิโมธี 2:15)

แคว้นปาเลสไตน์เป็นเพียงส่วนหนึ่งของแผ่นดินที่พระเจ้าทรงสัญญาแก่อับราฮัมและลูกหลานของท่าน พื้นที่ของแผ่นดินแห่งพันธสัญญานั้นได้รวมถึงแผ่นดินทั้งหมดที่อยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำไนล์ ซึ่งได้รวมถึงแหลมอาราเบีย และแผ่นดินตั้งแต่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนที่อยู่ทางทิศตะวันตกจนถึงแม่น้ำยูเฟรติสซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ

ในวันเดียวกันนั้นพระเจ้าทรงกระทำพันธสัญญากับอับราฮัมว่า “เราได้ยกแผ่นดินนี้แก่เชื้อสายของเจ้าแล้ว ตั้งแต่แม่น้ำอียิปต์ [แม่น้ำไนล์] ไปจนถึงแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส” (ปฐมกาล 15:18; เปรียบกับ อพยพ 23:31)

MAP (ติดต่อพันธกิจ)

ในปัจจุบัน ถึงแม้ว่าชาวยิวทั่วโลกรู้ว่าบรรพบุรุษของตนมาจากแผ่นดินปาเลสไตน์แต่พวกเขากลับกลับไปสู่ปาเลสไตน์ในฐานะเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระคริสต์ เพราะฉะนั้นอิสราเอลปัจจุบันไม่ใช่แผ่นดินที่พระคัมภีร์ได้กล่าวถึง ซึ่งแผ่นดินต้องเป็นของผู้เชื่อภายใต้การปกครองของพระเจ้า (the prophesied theocracy) การที่ชาวยิวเข้ามาอยู่ในปาเลสไตน์นั้นได้ทำให้อาหรับแสดงปฏิกริยาต่อต้าน รัฐอาหรับซึ่งแสวงอำนาจและความเป็นหนึ่งในทางการเมืองในตะวันออกกลางต้องการที่จะจัดอิสราเอลให้สิ้นซากและตั้งประเทศอาหรับที่นั่นแทน¹ อย่างไรก็ตาม ในอนาคตพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาและรวบรวมชาวยิวที่เชื่อในพระองค์ เป็นพวกที่จะครอบครองแผ่นดินนี้ และอยู่อย่างสงบสันติ

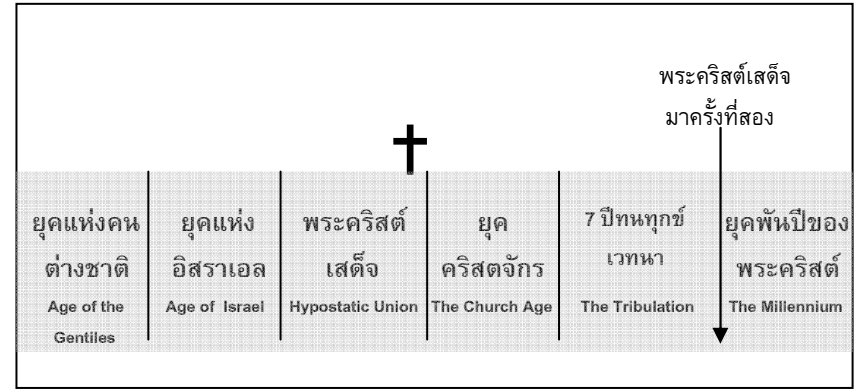
หลายคนชอบนำเหตุการณ์ในปัจจุบันมาเปรียบเทียบกับเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งได้ทำนายไว้ในพระคัมภีร์ แล้วสันนิษฐานว่าเป็นเรื่องเดียวกัน การมีประเทศอิสราเอลในแคว้นปาเลสไตน์ และการเปรียบเทียบการจัดกลุ่ม

1. Bernard Lewis, *Semites and Anti-Semites* (New York: W.W. Norton and Co., 1986) หน้า 18

ประเทศในสมัยนี้ตามที่ถูกทำนายไว้ในพระธรรมดาเนียลบทที่ 7, 11 และพระธรรมวิวรณ์บทที่ 13, 16 และ 17 ไม่ได้หมายความว่า การรบอารามาคโดนกำลังจะเกิดขึ้น ซึ่งแท้จริงจะเริ่มต้นในช่วงปลายของ 7 ปีแห่งการทบททุกข์เวทนา (The Tribulation) และจะจบลงเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาและสู้รบแทนชาวยิวเพื่อช่วยกู้พวกเขาให้รอดจากศัตรู

ความพยายามที่จะทำให้ข้อพระคัมภีร์จากพระธรรมอิสยาห์ เยเรมีย์ เอเสเคียล ดาเนียล โยเอล เศคาริยาห์ มัทธีว และวิวรณ์สอดคล้องกับเหตุการณ์ในอดีต และปัจจุบัน ได้แต่สร้างความสับสนวุ่นวาย แต่ “พระเจ้าไม่ใช่ผู้ก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวาย” (1 โครินธ์ 14:33) พระองค์ทรงประทานตารางเวลาประวัติศาสตร์แก่ผู้เชื่อ ซึ่งพระคัมภีร์เรียกว่าเป็น “ภาคการบริหาร” (administrations) หรือ “ยุคสมัยแห่งประวัติศาสตร์”² (เอเฟซัส 1:10 ฉบับแปลภาษาไทยไม่ได้แปลคำนี้เลย) ความเข้าใจในการที่พระเจ้าทรงแบ่งประวัติศาสตร์ให้เป็นยุคสมัยต่างๆ เป็นกุญแจสำคัญในการเข้าใจการเผยถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และการเรียงลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอิสราเอล

2. ยุคสมัยแห่งประวัติศาสตร์ของมนุษย์ (dispensations) เป็นหลักศาสนศาสตร์ที่อธิบายถึงการที่พระเจ้าทรงแบ่งแยกประวัติศาสตร์ของมนุษย์ออกเป็นยุคสมัยต่างๆ พระคัมภีร์ได้ระบุถึง 6 ยุคสมัยอย่างชัดเจนซึ่งต่อเนื่องกัน, มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีบทบาทที่เกี่ยวข้องกันกับยุคสมัยอื่นๆ แต่ละยุคสมัยนั้นได้เปิดเผยถึงแผนการ, น้ำพระทัย และพระประสงค์ ที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษยชาติ จากการศึกษาเรื่อง Dispensations ผู้เชื่อสามารถเข้าใจมุมมองของพระเจ้าที่มีต่อประวัติศาสตร์มากยิ่งขึ้น ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *The Divine Outline of History: Dispensations and the Church* (Houston: R.B. Thieme, Jr., Bible Ministries, แปลและพิมพ์เป็นภาษาไทยปี 1999) หนังสือที่อ้างถึงในเล่มนี้ที่เป็นผลงานของ ศจ. อาร์. บี. ธิม จูเนียร์ หากชื่อเรื่องปรากฏเป็นภาษาไทยแสดงว่าเป็นหนังสือที่ได้แปลและพิมพ์เป็นภาษาไทยเรียบร้อยแล้ว

ยุคสมัยแห่งประวัติศาสตร์ของมนุษย์

ยุคอิสราเอลถูกแทรกด้วยยุคคริสตจักร การที่ชาวยิวได้ปฏิเสธแผนการของพระเจ้า และผลัดที่จะเผยแผ่ข่าวประเสริฐและหลักคำสอนพระคัมภีร์ (โยเซยา 4:6; มัทธีวบทที่ 23) เป็นเหตุทำให้ชาวยิวถูกกระจัดกระจายไปจนกว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง และจะตั้งอาณาจักร 1,000 ปีของพระองค์³ เป็นเวลาที่อิสราเอลจะกลายเป็นอาณาจักรภายใต้การปกครองของพระเจ้า (theocratic kingdom) อีกครั้งหนึ่ง⁴ อย่างไรก็ตาม ก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมา โลกยังจะต้องทนทุกข์เป็นเวลา 7 ปี ซึ่งทำให้ยุคอิสราเอลครบวาระที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ 7 ปีแห่งการทบททุกข์เวทนานี้จะรวมถึงการพิพากษาลงโทษจากพระเจ้าอย่างหนักที่สุดเท่าที่เคยมีในประวัติศาสตร์ (วิวรณ์ บทที่ 16)

3. ยุคพันปีของพระคริสต์ (The Millennium) คือ เวลาหนึ่งพันปี (วิวรณ์ 20:4) ซึ่งเริ่มต้นด้วยการเสด็จกลับมาของโลกครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระองค์จะทรงกระทำพระสัญญาที่มีต่อคนอิสราเอลให้สำเร็จ (ดูท้ายหน้า 9) จะทรงครองจากบัลลังก์แห่งดาวิด (2 ซามูเอล 7:12-16) และจะทรงตั้งสันติภาพ และสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบบนโลก (อิสยาห์ 2:4)

4. เมื่อชาวยิวได้อพยพออกมาจากอียิปต์แล้ว พระเจ้าทรงตั้งชาติอิสราเอลเป็นชนชาติที่อยู่ภายใต้การปกครองของบุคคลที่สองแห่งตรีเอกานุภาพ

เวลาแห่งการทบทวน

ด้วยว่าในคราวนั้นจะเกิดความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง อย่างที่ไม่เคยมีตั้งแต่เริ่มโลกมาจนถึงเวลานี้ และจะไม่มีต่อไปอีกเลย และถ้ามิได้ทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า จะไม่มีเนื้อหนังใดๆ รอดได้เลย แต่เพราะทรงเห็นแก่ผู้ที่เลือกสรรไว้ จึงทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า (มัทธิว 24:21-22)⁵

ในคำเทศนาที่พระเยซูทรงสั่งสอนสาวกของพระองค์ที่ภูเขามะกอกนั้น พระองค์ได้เผยพระวจนะเรื่องยุค 7 ปีแห่งการทบทวนทุกซ์เวทนา คำพยากรณ์นี้ไม่น่าจะทำให้สาวกตกใจ เพราะในพระคัมภีร์เดิมได้มีการบันทึกถึงความรุนแรงนี้หลายข้อ เยเรมีย์ 30:4-7 ได้เขียนถึง “เวลาทุกซ์ใจของยาโคบ” และเปรียบเทียบความทุกข์นั้น “เหมือนผู้หญิงจะคลอดบุตร” ส่วนเอเสเคียล 20:34-38 ก็อ้างถึงเวลาที่อิสราเอลจะ “ลอบไปใต้คทา” ช่วงเวลา 7 ปีแห่งการทบทวนทุกซ์เวทนานั้นก็ถูกเปรียบกับเตาหลอม ที่อิสราเอลจะถูกหลอมให้เป็นทองบริสุทธิ์ และขี้โลหะจะถูกแยกทิ้งไป (เอเสเคียล 22:19-22; เศคาริยาห์ 13:9; มาลาคี 3:1-3) ในอิสยาห์ 10:5; 13:5; 26:20; ดาเนียล 8:19 เวลาทุกซ์ยากลำบากนี้ถูกเรียกว่าเป็น “ความเกรี้ยวกราดของเรา”

คำที่เราอาจคุ้นเคยที่สุดคือคำว่า “เจ็ดสิบสัปดาห์” ของดาเนียล (ดาเนียล 9:20-27) ผ่านนิมิตจากพระเจ้า ดาเนียลได้รับรู้ถึงช่วงเวลา “เจ็ดสิบสัปดาห์” ซึ่งพระเจ้าจะทรงมอบไว้แก่ชาวยิว “เพื่อให้เสร็จสิ้นการละเมิดให้บาปจบสิ้น และให้ลบความชั่วช้าเพื่อนำความชอบธรรมนิรันดร์เข้ามา...

5. ข้อพระคัมภีร์ที่นำมาใช้ในหนังสือเล่มนี้อาจไม่ตรงกับฉบับแปลภาษาไทย เพื่อให้ความหมายตรงกับข้อพระคัมภีร์ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ *Armageddon* ต้นฉบับภาษาอังกฤษ (ซึ่งผู้เขียนใช้ข้อพระคัมภีร์จาก New American Standard Bible เป็นหลัก)

...และเพื่อจะเจิมสถานบริสุทธิ์ที่สุด” (ดาเนียล 9:24) นี่คือการเผยถึงอนาคตแต่ละสัปดาห์หมายถึง 7 ปีเต็มในเวลาจริง (เท่ากับ 70 คูณ 7 ปี)

ระยะเวลา 490 ปีนับตั้งแต่วันที่ 5 มีนาคม ปี 444 ก่อนคริสตกาล ซึ่งเป็นวันที่กษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีสที่หนึ่งแห่งเปอร์เซีย (คือ อาร์ทาเซอร์ซีส ลองจิมานัส) ออกกฤษฎีกาให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่ (เปรียบกับ เนหะมีย์ 2:1, 5-6) ตั้งแต่วันนั้น จนถึงเวลาที่พระเยซูคริสต์ทรงลาเข้าเยรูซาเล็มมี 483 ปี (คือ หกสิบเก้าสัปดาห์) มีบางคนต้อนรับพระองค์ในฐานะทรงเป็นพระเมสสิยาห์ บุตรแห่งดาวิด แต่ในวันนั้นยังมีอีกหลายคนเยาะเย้ยพระองค์ (มัทธิว 21:8-9, 15) ซึ่งคริสตชนหลายคนรู้จักว่าเป็น วันอาทิตย์ทางตาล (Palm Sunday) การที่พระเยซูคริสต์ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขนเป็นจุดเริ่มต้นการระงับระยะเวลา 490 ปีนั้นชั่วคราว โดยคงเหลืออีกสัปดาห์หนึ่ง (เท่ากับ 7 ปี) ก่อนที่เวลานั้นจะครบกำหนด ระหว่างสัปดาห์ที่ 69 กับ 70 นั่นคือ ยุคคริสตจักร เป็นยุคซึ่งประเทศอิสราเอลเสียตำแหน่งและหน้าที่ของการเป็น ประเทศแทนหน้าของพระเจ้า⁶ ดาเนียล 9:26 เป็นข้อหนึ่งซึ่งให้เห็นว่าผู้เผยพระวจนะแห่งพระคัมภีร์เดิมไม่ได้รับรู้ถึงยุคคริสตจักร ซึ่งเป็นยุค “ลึกลับ” (เอเฟซัส 3:3) ในพระคัมภีร์เดิมจะไม่มีการเผยถึงยุคคริสตจักรเลย แต่มีข้อมูลมากเกี่ยวกับ 7 ปีแห่งการทบทวนทุกซ์เวทนา ยุคพันปีของพระคริสต์ และอนาคตนิรันดร์ ตามลำดับซึ่งมาเมื่อยุคคริสตจักรผ่านพ้นไปแล้ว

6. ประเทศแทนหน้าของพระเจ้า (client nation) คือ ประเทศชาติซึ่งมีผู้เชื่อที่เติบโตแล้วเป็นจำนวนมากพอที่จะเป็นต่อพระพรถึงมนุษยชาติ และเป็นประเทศที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อทำให้แผนการของพระองค์สำเร็จ (อพยพ 19:9) พระองค์จะทรงปกป้องประเทศนี้ไว้เป็นพิเศษ เพื่อผู้เชื่อจะสามารถกระทำตามพระบัญชาของพระองค์เกี่ยวกับการประกาศพระกิตติคุณ การดูแลรักษาพระคัมภีร์ไว้ การสอนหลักคำสอนพระคัมภีร์ การให้ที่ลี้ภัยแก่ชาวยิว และการส่งมิชชันนารีไปต่างประเทศ

ถึงแม้ว่าดาเนียลได้รับรู้ว่าชาวอียิปต์จะต้องเผชิญกับวาระที่แสนทุกข์ แต่เขาไม่ได้รับรู้รายละเอียดมาก อีกหลายร้อยปีต่อมาอัครสาวกยอห์นได้รับการบันทึกลงใจให้บันทึกรายละเอียดไว้ในพระธรรมวิวรณ์⁷

ลักษณะของยุค 7 ปีแห่งการทนต์ทุกข์เวทนา

ผ่านการศึกษาพระคำของพระเจ้า เราได้เข้าใจว่ามีสงครามระหว่างอาณาจักรของพระเจ้าและอาณาจักรของซาตาน ซึ่งดำรงมาอย่างต่อเนื่อง⁸ ซาตานเป็นศัตรูกับพระเจ้า และมันพยายามที่จะขัดขวางและทำลายทุกแง่มุมของแผนการที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษยชาติ (เอเฟซัส 6:11-12) ด้วยความฉลาดแกมโกงของมันในสวนเอเดน และด้วยว่าอาดัมและเอวาได้เลือกกบฏต่อพระเจ้า ซาตานจึงสามารถมีชัยในยุทธวิธีระยะสั้น (tactical victory) เป็นเหตุก่อให้เกิดการตายทั้งฝ่ายร่างกายและฝ่ายวิญญาณเข้ามาในโลก (ปฐมกาล 2:17; 3:4; โรม 5:12)⁹

ปฐมกาล 3:15 เป็นพระสัญญาถึงพระเจ้าผู้ไถ่บาปซึ่งจะปลดปล่อยมนุษยชาติจากการตายฝ่ายวิญญาณ และกลอุบายของซาตาน ชาวอียิว

7. พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงนำมนุษย์ให้บันทึกพระวจนะโดยไม่ได้ละเว้นเซวาร์ ความรู้ คำศัพท์และภาษา บุคลิก วิธีการเขียนของผู้เขียน ความรู้สึกส่วนตัว หรือปัจจัยใดๆ ของมนุษย์ และตามนี้พระองค์ทรงบันทึกข้อมูลทั้งหมดที่พระเจ้าทรงต้องการเปิดเผยแก่มนุษย์อย่างแม่นยำในภาษาดั้งเดิมของพระคัมภีร์

8. ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *Anti-Semitism* (1991) หน้า 11-13; *ซาตานและกิจการของปีศาจ* (แปลและพิมพ์ปี 2006) หน้า 1-14

9. การตายฝ่ายจิตวิญญาณ (spiritual death) ตั้งแต่เวลาเกิด มนุษย์ทุกคนถูกแยกออกจากพระเจ้าและไม่สามารถมีความสัมพันธ์กับพระองค์ได้ เมื่ออาดัมได้กระทำความบาปในสวนเอเดน เขาเสียความสัมพันธ์กับพระเจ้าไปทันที ด้วยว่าเขาได้เสียวิญญาณของมนุษย์ (human spirit) และรับกรรมชาติบาป (ปฐมกาล 2:17; 1 โครินธ์ 2:14) ซึ่งสืบทอดมาถึงทุกคนทางพันธุกรรม (โรม 5:12, 14) ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *The Barrier* (1993) *Slave Market of Sin* (1994)

เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในแผนการของพระเจ้า โดยพระเจ้าทรงสร้างเชื้อชาติอียิวขึ้นมาเพื่อเป็นเชื้อสายที่จะนำพระผู้ไถ่บาปมายังโลก พระเจ้าทรงแต่งตั้งพันธสัญญาอันไม่มีเงื่อนไขสี่ฉบับ เป็นพันธสัญญาอันถาวรกับอับราฮัม ผู้เป็นบิดาของเชื้อชาติอิสราเอล และลูกหลานของท่านทุกคนที่บังเกิดใหม่โดยเชื่อในพระเจ้าผู้ไถ่บาป (ปฐมกาล 17:7) พระสัญญาระหว่างพระเจ้ากับอับราฮัมสี่ฉบับนี้ได้รับรองว่าชาวอียิวมีอนาคต มีจุดประสงค์ และถือกรรมสิทธิ์แผ่นดินแห่งพันธสัญญานี้¹⁰

เนื่องจากพระสัญญาที่พระเจ้าทรงมีเฉพาะอิสราเอล ซาตานจึงส่งเสริมความเป็นปฏิปักษ์ต่ออิสราเอลตลอดประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติจนทำให้เหตุผลว่า หากมันสามารถทำลายเชื้อชาติอียิวให้หมดสิ้นไป พระเจ้าไม่อาจรักษาคำสัญญาของพระองค์ไว้ ในช่วง 7 ปีแห่งการทนต์ทุกข์

10. พระสัญญาอันไม่มีเงื่อนไข (unconditional covenants to Israel) ซึ่งพระเจ้าได้ตกลงกับอับราฮัมและลูกหลานของท่านซึ่งได้บังเกิดใหม่ (มี 4 ประการดังต่อไปนี้)

1. พระสัญญาอับราฮัม *Abrahamic covenant* เป็นพระสัญญาที่รับรองว่าชนชาติอิสราเอลมีอนาคต และจะได้รับความยุติธรรมในกรณีที่ถูกต่อต้านและข่มเหง (ปฐมกาล 12:1-3)
2. พระสัญญาปาเลสไตน์ *Palestinian covenant* รับรองว่าอิสราเอลจะครองแผ่นดินปาเลสไตน์ในที่สุด (ปฐมกาล 15:18; กันดารวิถี 31:1-12; เฉลยธรรมบัญญัติ 30:1-9; โยชูวา 1:3-4; อีสยาห์ 11:10-12; เยเรมีย์ 23:3-8; เอเสเคียล 37:21-25)
3. พระสัญญาดาวิด *Davidic Covenant* ซึ่งรับรองว่าราชวงศ์ของดาวิดจะดำรงไปเป็นนิรันดร์เพราะการที่พระเยซูคริสต์ทรงรับการสืบบัลลังก์ (2 ซามูเอล 7:8-16; สดุดี 89:20-37; 2 พงศาวดาร 21:7; อีสยาห์ 55:3; กิจการ 13:34; ลูกา 1:32; กิจการ 2:29-30)
4. พระสัญญาใหม่แก่อิสราเอล *The New Covenant to Israel* (เยเรมีย์ 31:31-34) ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของการตายบนไม้กางเขนของพระคริสต์ และรับรองว่าชาวอียิวที่เชื่อในพระองค์จะรับพระพรนิรันดร์ภายใต้พระสัญญาอับราฮัม ถึงแม้ในปัจจุบันอิสราเอลกำลังเสียสิทธิ์ในการเป็นประเทศแทนหน้าของพระเจ้าเพราะการที่ชนชาติอียิวภายใต้การที่สอนจากพระเจ้ารอบที่ 5 แต่อิสราเอลจะกลายเป็นประเทศชาติของพระเจ้าอีกครั้งหนึ่งในอนาคต โยเซยา 2:14-23 เล็งถึงการที่อิสราเอล (ในฐานะเป็นภรรยาที่นอกใจสามี) ได้กลับมาหาพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง

เวทนาซาตานจะยุยงให้มีการต่อต้านชาวยิวมากที่สุดเท่าที่เคยมีมา แล้วจะนำการโจมตีอิสราเอลด้วยเป้าหมายฆ่าล้างชาวยิวให้หมดไปจากโลก
ยังต้องมีอีกสองสิ่งที่จะเกิดขึ้นก่อน ซึ่งจะเปิดหนทางให้ซาตานสามารถเร่งการโจมตีชาวยิวในยุค 7 ปีแห่งการทนต์ทุกซ์เวทนา คือ

1. การถอนผู้เชื่อทุกคนออกไปจากโลก (1 เธสะโลนิกา 4:13-18)¹¹
2. การยกเลิกพันธกิจหน่วงเหนี่ยวความชั่วไว้ของพระวิญญูณบริสุทธ์ (2 เธสะโลนิกา 2:6-7)

ซาตานจะมีอิสรระมากที่สุดเท่าที่เคยมีมาในการที่จะสอนเท็จ ที่จะหลอกลวง และที่จะทำลาย ในช่วงนั้นมันก็จะใช้ศาสนา ซึ่งเป็นเครื่องมือการหลอกลวงขึ้นเอกของซาตาน ให้เป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม¹²

ยุค 7 ปีแห่งการทนต์ทุกซ์เวทนาถูกแบ่งออกเป็นสองช่วง แต่ละช่วงประมาณ 3 ปีครึ่ง (ดาเนียล 9:27) ช่วงครั้งแรกจะเต็มไปด้วยการแย่งชิง

11. การรับคริสตจักรขึ้นไป (จากคำกรีกว่า ἐξαναστασις / เอ็กซ์-อนาสตา-ซิส "exit resurrection" ภาษาอังกฤษมักเรียกเหตุการณ์นี้ว่า **The Rapture of the Church**) เป็น การที่ผู้เชื่อในยุคคริสตจักรทุกคน ไม่ว่าจะยังมีชีวิตอยู่ หรือล่วงลับไปแล้ว ได้รับกายนิรันดร์ แล้วจะพบกับพระผู้เป็นเจ้าบนฟ้าอากาศ เพื่อกลายเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์ (1 เธสะโลนิกา 4:13-17) การรับคริสตจักรขึ้นไปจะบังเกิดขึ้นเมื่อยุคคริสตจักรสิ้นสุดแล้ว ก่อนที่ยุค 7 ปีแห่งการทนต์ทุกซ์เวทนาจะเริ่มต้น มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงทราบวันเวลาที่คริสตจักรจะถูกรับขึ้นไป (มัทธิว 24:42; 25:13; มาระโก 13:32)

12. ศาสนา (religion) เป็นระบบความเชื่อที่ต่อต้านพระคุณของพระเจ้า เป็นการที่มนุษย์พยายามแสวงหาความรอดและเป็นที่ยอมรับพระเจ้าโดยพึ่งความดีและความพยายามของตน ศาสนาไม่มีส่วนในชีวิตคริสเตียนซึ่งไม่ได้เป็นศาสนา แต่เป็นความสัมพันธ์ที่มีกับพระเยซูคริสต์โดยพระคุณเพราะความเชื่อ ศาสนาเป็นกลอุบายหลักของซาตานในการหลอกลวงมนุษย์ชาติไม่ให้เชื่อในพระเยซูคริสต์ และเพื่อไม่ให้ผู้เชื่อในพระองค์ได้เติบโตฝ่ายวิญญูณ (ลูคา 12:1; โคโลส 2:23)

อำนาจการปกครองโลกระหว่าง 4 กลุ่ม ในช่วงที่สอง การละเลยกฎหมาย และการข่มเหงชาวยิวจะทวีขึ้น เมื่อถึงช่วงปลายของ 7 ปีนั้นแล้ว ซาตานจะพยายามลบล้างชาวยิวด้วยการรวบรวมกองทัพทหารจากบรรดาประเทศ ให้โจมตีชาวยิวในแคว้นปาเลสไตน์ ช่วงเวลาที่สองแห่ง 7 ปีแห่งการทนต์ทุกซ์เวทนาจะรุนแรงมาก พระคัมภีร์จึงได้เรียกช่วงนี้ว่าเป็น "ความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง" (The Great Tribulation) (มัทธิว 24:21; เปรียบกับดาเนียล 12:6-7, 11-12; วิวรรณ์ 11:2-3; 12:6, 14; 13:5)

เมื่อยุค 7 ปีแห่งการทนต์ทุกซ์เวทนาเริ่มต้นแล้ว ซาตานได้สนับสนุนสนธิสัญญาระหว่างผู้เผด็จการแห่งจักรวรรดิโรมใหม่ (The Revived Roman Empire) และ ผู้เผยพระวจนะเท็จแห่งอิสราเอล¹³ อีก 3 ปีครึ่งต่อมา ผู้เผด็จการแห่งโรมจะละเมิดคำสัญญาและจะทรยศอิสราเอล และจะหันกลับมาโจมตีชาวยิวด้วยความร้ายกาจและความเคียดแค้น

ยุค 7 ปีแห่งการทนต์ทุกซ์เวทนาจะปิดฉากด้วยการพ่ายแพ้ของกองทัพซาตานที่อารามาเกตโดน พระเจ้าทรงสำแดงให้ของทูตสวรรค์ปีศาจและมนุษย์เห็นด้วยตาว่า พระเยซูคริสต์เจ้าสามารถชนะกองทัพแห่งอาณาจักรความมืดทั้งหลายของพญามาร พระเยซูคริสต์ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากผู้ใด ชัยชนะของพระองค์นั้นเด็ดขาดและแน่นอน

พระคุณมาก่อนการพิพากษาลงโทษเสมอ

ในทุกครั้งก่อนที่พระเจ้าได้ทรงพิพากษาลงโทษมนุษย์ พระองค์ทรงประทานช่วงเวลาเพื่อที่คนจะได้รับความรอดเสมอ ก่อนน้ำท่วมโลก พระองค์ทรงประทานเวลา 120 ปีให้แก่คนในยุคนั้น เป็นเวลาที่โนอาห์ได้ประกาศพระกิตติคุณอย่างสัตย์ซื่อ และผู้คนก็เห็นนาว่าเป็นภาพที่เล็งถึง

13. ดูหน้า 16, 19-21

ความรอด (ปฐมกาล 6:3; 2 เปโตร 2:5) ตลอด 7 ปีแห่งการทนต์ทุกซ์
 เวหน่าจะมีการประกาศพระกิตติคุณมากที่สุดเท่าที่เคยมีมาใน
 ประวัติศาสตร์ของมนุษย์ (มัทธิว 24:14) ผู้เชื่อจึงจะไม่มีข้อแก้ตัว (โรม
 1:18-20) โลกจะได้ฟังพระกิตติคุณทั้ง 4 ครั้ง โดยนักประกาศชาวยิว
 144,000 คนซึ่งได้รับความรอดหลังจากคริสตจักรถูกรับขึ้นไปแล้ว (วิวรณ์
 บทที่7); โดยคำพยานจากพวกวิสุทธิชน (ผู้เชื่อ) ในยุคนั้น (วิวรณ์ 14:12-
 13); โดยพยานสองคน คือ โมเสสกับเอลียาห์ (วิวรณ์ 11:3) และโดยทูต
 สวรรค์ (วิวรณ์ 14:6-7)

วิวรณ์บทที่ 16 ได้แนะนำ “ชั้นเจ็ดใบ” คือ ความหายนะแห่งการ
 พิพากษาลงโทษ 7 ครั้ง ซึ่งพระเจ้าทรงสถาปนาไว้เพื่อที่จะลงล้างมนุษย์ที่
 กบฏต่อแผนการของพระองค์ และกตตันชาวโลกที่รอดจากความหายนะ
 นั้นให้สำนึกถึงความจำเป็นในการยอมรับพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพระเจ้าผู้
 ช่วยให้อรอด อย่างไรก็ตาม แทนที่จะ “เปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับพระคริสต์”
 พวกเขาจะ “พูดหมิ่นประมาทพระนามของพระเจ้า” (วิวรณ์ 16:9)
 พระคัมภีร์บทนี้ได้แสดงให้เห็นว่าคนที่ตบอดด้วยศาสนาจะไม่ยอมเปลี่ยน
 ทัศนคติที่เขามีต่อพระคริสต์ แม้เขาจะถูกกดดันด้วยความทุกข์อย่างท่วมท้น

ชั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าใบแรก คือ การเสียสุขภาพ (วิวรณ์
 16:2); ใบที่สองกับใบที่สาม คือ วิกฤติการณ์การขาดแคลนอาหารและน้ำ
 (วิวรณ์ 16:3-7); ใบที่สี่ คือ คลื่นความร้อน (วิวรณ์ 16:8-9) ใบที่ห้า คือ
 โรคระบาด (วิวรณ์ 16:10-11) ชั้นใบที่หก คือ ความหายนะทางด้านการ
 การทหาร ซึ่งเป็นเบื้องหลังของการสู้รบอารามาเกตโดน (วิวรณ์ 16:12-16)
 และใบที่เจ็ด คือ ภัยพิบัติธรรมชาติ (วิวรณ์ 16:17-21) ถึงแม้ว่าการ
 พิพากษาลงโทษเหล่านี้จะก่อให้เกิดความเจ็บปวดและความยากลำบากที่
 แสนสาหัส แต่พระเจ้าไม่ประสงค์ที่จะลงล้างมนุษย์ไปจากโลก แท้จริง คือ
 พระองค์ปรารถนาที่จะเห็นคนบาปหันกลับมาหาความจริง และเชื่อในพระ

คริสต์ก่อนที่พระองค์จะเสด็จกลับมาเป็นครั้งที่สองและให้โลกรับบัพติสมา
 ด้วยไฟ (มัทธิว 3:11)¹⁴

“อารามาเกตโดน” คืออะไร

ในพระธรรมวิวรณ์ 16:12-16 เป็นตอนเดียวในพระคัมภีร์ที่เราพบคำ
 ว่า *Αρμαγεδδών* (อารามาเกตดอน) บริบทของตอนนี้ได้ระบุถึงเหตุการณ์
 บุคคล ประเทศ และสถานที่ที่เกี่ยวข้องใน “การปฏิบัติการทางด้านการ
 การทหาร [πόλεμος โพลेमอส] ในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุ
 ภาพสูงสุด” คำว่า โพลेमอส ในวิวรณ์ 16:14 หมายถึงสงครามหรือการ
 ปฏิบัติการทางด้านการทหาร (campaign) คือ การนำกองทัพบุกเข้าเขต
 ของฝ่ายศัตรู โดยมีเป้าหมายที่จะทำลายกองทัพของศัตรูและครอบครอง
 เขตพื้นที่นั้น การปฏิบัติการทางด้านการทหารมักจะประกอบด้วยการสู้รบ
 หลายครั้งในแถบเดียวกัน ซึ่งในแต่ละการสู้รบนั้นอาจเกิดขึ้นในเวลา
 เดียวกันหรือไม่ก็ต่อเนื่องกันตามลำดับเวลา ด้วยเหตุว่าการต่อสู้อัน
 ยิ่งใหญ่จะวิบัติขึ้นในแผ่นดินเดียว คือ ปาเลสไตน์ การแปลคำว่า โพล
 เอมอส ว่าเป็น การปฏิบัติการทางด้านการทหาร คงเหมาะสมกว่าคำว่า
 สงคราม

พระคัมภีร์ได้บอกเราว่าการรบในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้านั้นจะเกิดขึ้น
 ใน 4 ตำบล ได้แก่

14. บัพติสมาด้วยไฟ (baptism of fire) เมื่อพระเยซูคริสต์ได้เสด็จมายังโลกเป็นครั้งที่
 สอง ผู้ที่ไม่เชื่อในพระองค์ ทั้งชาวยิวและคนต่างชาติ (เอเสเคียล 20:34-38; มัทธิว
 25:31-46) ซึ่งยังมีชีวิตอยู่หลังจากยุค 7 ปีแห่งการทนต์ทุกซ์เวหน่าสิ้นสุดแล้ว ก็จะถูกถอน
 ออกจากโลก ถูกประกาศว่าพ่ายแพ้ร่วมกับซาตาน และจะถูกขังในแดนทรมาน
 (Torments) เป็นเวลาหนึ่งพันปี ก่อนที่จะถูกนำมาถึงบัลลังก์สีขาวเพื่อรับการพิพากษา
 ลงโทษครั้งสุดท้าย (the Last Judgment) (มัทธิว 3:11-12; 25:31; วิวรณ์ 19:11)

1. เยรูซาเล็ม (เศคาริยาห์ 12:2-11; 14:2)
2. เมกิดโด และ ที่ราบเอสตราเอลอน (วิวรณ์ 16:16)
3. หุบเขาเยโฮซาฟัท ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของเยรูซาเล็ม (เอเสเคียล 39:11; โยเอล 3:2, 12)
4. เอโดม (อิสยาห์ 34:6; 63:1-6)

เอเสเคียลได้เขียนว่าการรบจะเดือดดาลตลอดทั่วแผ่นดินปาเลสไตน์ “เหมือนเมฆคลุมแผ่นดิน” (เอเสเคียล 38:9, 16) เป็นคำเขียนที่ทำให้เข้าใจว่ากองทัพจะอยู่ทุกตำบลในทุกภูมิภาคของแผ่นดิน

คำว่า อารมาเกตโดน มาจากภาษาฮีบรู สองคำคือคำว่า ארמגדון (ฮาเมกิดโด) ซึ่งแปลว่า “ภูเขาแห่งเมกิดโด” เมืองเมกิดโดอยู่บนสันเขาซึ่งติดกับที่ราบเอสตราเอลอน (ผู้วินิจฉัย 5:19) ที่นี่ชาวยิวเคยได้รับชัยชนะยิ่งใหญ่สองครั้ง คือ บาราคและนางเดโบราห์เหนือกองทัพคานาอัน (ผู้วินิจฉัย 4:15) และกิเดโอนเหนือพวกมีเดียน (ผู้วินิจฉัย บทที่ 7) ที่นี่เป็นสถานที่ที่กษัตริย์ซาอูลได้เสียชีวิตในการสู้รบกับกองทัพฟิลิสเตียหรือที่เรียกว่าการสู้รบ กิลโบอา (1 ซามูเอล 31:8) และที่กษัตริย์โยสิยาห์ได้เสียชีวิตในการสู้รบกับกองทัพของฟาโรห์เนโคกษัตริย์ของอียิปต์ (2 พงศกษัตริย์ 23:29-30; 2 พงศาวดาร 35:22) ที่ราบเอสตราเอลอนเป็นพื้นที่ที่กว้างใหญ่ เมื่อไปเยือน โบนาพาทได้แลเห็นก็กล่าวว่กองทัพทั้งหมดของโลกสามารถเคลื่อนทัพได้ในที่ราบแห่งนี้

ถึงแม้ว่าพระธรรมวิวรณ์บทที่ 16 ไม่ได้ระบุรายละเอียดการรบ แต่พระคัมภีร์บทนี้ได้รับรองว่าจะมีการต่อสู้ครั้งยิ่งใหญ่ในดินแดนปาเลสไตน์ ซึ่งจะรวบรวมทุกประเทศที่สำคัญของโลก กองทัพต่างๆ เหล่านี้จะได้รับการชักนำจากซาตาน และด้วยความไม่เกรงกลัวพระเจ้าแต่อย่างใด กองทัพเหล่านี้จะพยายามลบล้างชนชาติของพระเจ้าออกจากแผนที่

อย่างไรก็ตาม เมื่อการสู้รบสิ้นสุดลง กองทัพและบุคคลที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของซาตานจะถูกทำลายให้สิ้นซากโดยพระเยซูคริสต์ โดยพระองค์จะเสด็จกลับมาเพื่อทรงยุติการปฏิบัติทางด้านการทหารแห่งอารมาเกตโดน และปิดฉากยุค 7 ปีแห่งการทรมานทุกข์เวทนามลงตามแผนการของพระเจ้า

วงอิทธิพล 4 วง

ใน “สัปดาห์” ที่ดาเนียลพูดถึง ตำแหน่งที่ตั้งของปาเลสไตน์มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์มากยิ่งขึ้น มีวงอิทธิพลใหญ่ทั้ง 4 วงซึ่งแย่งชิงอำนาจกัน โดยคว่ำทรัพย์สินสมบัติและอำนาจการครอบครองโลกที่กำลังตกอยู่ในความยากลำบากและมีปาเลสไตน์เป็นศูนย์กลาง พระคัมภีร์ได้เรียก 4 วงนี้ตามตำแหน่งที่เขายู่ห่างจากปาเลสไตน์ ได้แก่ “กษัตริย์แห่งถิ่นตะวันตก” “กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ”, “กษัตริย์แห่งถิ่นใต้” และ “บรรดากษัตริย์ที่มาจากทิศตะวันออก”

เราอาจคาดเดาได้ว่ากษัตริย์แต่ละองค์นั้นเล็งถึงประเทศ หรือกลุ่มประเทศใดในปัจจุบันแต่สถานการณ์การเมืองทางภูมิศาสตร์ย่อมเปลี่ยนแปลงเสมอ แม้อีกไม่กี่ปีข้างหน้าสถานการณ์อาจเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง หนึ่งในบรรดากษัตริย์ที่จะสู้รบในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด เป็นผู้ซึ่งดาเนียลเรียกว่า “กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ” (ดาเนียล 11:40) และเป็นกษัตริย์ที่ “...ดูร้าย และมีความเข้าใจในเรื่องปริศนา” (ดาเนียล 8:23) ส่วนอิสยาห์ก็เรียกคนนี้ว่า “คนอัสซีเรีย” (อิสยาห์ 10:24) และ “ภัยพิบัติอันท่วมท้น” (อิสยาห์ 28:15) เอเสเคียลเขียนถึงคนนี้เป็น “โกลแห่งแผ่นดินมาโกล เจ้าองค์สำคัญของเมเซคและทูบัล” (เอเสเคียล 38:2, 39:1) กษัตริย์องค์นี้ไม่ควรสับสนปนเปกับ “โกล และ มาโกล” ของวิวรณ์ 20:8 ซึ่งเป็นคำเรียกคนต่างชาติทั้งหลายที่จะต่อต้านพระเจ้าภายใต้การนำของซาตาน หลังจากที่ซาตานจะได้รับการปลดปล่อยเมื่อ

ใกล้วันครบกำหนดเวลา 1,000 ปีของพระคริสต์แล้ว ถ้าเราจะเปรียบดูกับ เวทีการเมืองของโลกในปัจจุบัน “โกก” ก็คือผู้เผด็จการแห่งรัสเซีย แต่หากจะให้มั่นใจเราก็คงต้องรอดอยวันที่เหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นเท่านั้น

กษัตริย์แห่งถิ่นใต้ ซึ่งเสด็จถึงกลุ่มประเทศอาหรับ “จะทำสงครามด้วย กองทัพเข้มแข็งมหามายิ่งนัก” (ดาเนียล 11:25,40-43) แต่จะถูกกำจัดในไม่ช้าด้วยการจู่โจมอย่างฉับพลันจากกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือซึ่งจะมา “เหมือนพายุ” (เอเสเคียล 38:9)

กษัตริย์แห่งถิ่นตะวันออกจะนำเหล่าทัพเอเชียข้ามแม่น้ำยูเฟรติส แล้วจะบุกเข้าปาเลสไตน์ในครั้งหลังของ 7 ปีแห่งการทนทุกข์เวทนา ถ้า มองจากสถานการณ์ในวันนี้ กลุ่มประเทศนี้จะเปรียบได้กับประเทศจีน และพันธมิตรของจีน ก่อนสงครามโลกครั้งที่สองคงมีหลายคนคาดเดาว่าเป็นจักรวรรดิญี่ปุ่น แต่ในอนาคตเราอาจเห็นประเทศเอเชียทุกประเทศมารวมตัวกันเป็นกลุ่มประเทศใหญ่

“กษัตริย์แห่งถิ่นตะวันตก” หมายถึงผู้เผด็จการแห่งจักรวรรดิโรมใหม่ (The Revived Roman Empire) คือกลุ่มประเทศยุโรปในอนาคต¹⁵ ตลอดยุคคริสต์จักรมีการแย่งชิงอำนาจระหว่างประเทศยุโรปตะวันตก พอเข้าใกล้การสิ้นสุดของยุคคริสต์จักร จักรวรรดิโรมเก่าจะถูกรื้อฟื้นให้ฟื้นขึ้นมาใหม่ กลายเป็นกลุ่มประเทศมหาอำนาจที่ประกอบด้วยสมาชิก 10 ประเทศ เมื่อคริสต์จักรถูกสร้างขึ้นและยุค 7 ปีแห่งการทนทุกข์เวทนาเริ่มขึ้น คำพยากรณ์จากดาเนียลที่เกี่ยวกับ “นิ้วเท้าที่เป็นเหล็กปนดิน” จะกลายเป็นจริง (ดาเนียล 2:42) กลุ่มประเทศมหาอำนาจนี้ คือ จักรวรรดิโรมใหม่ จะดำรงอยู่ตลอดทั้ง 7 ปี ของยุคนั้น

การศึกษาเรื่องนี้ย่อมมีคำถามเสมอว่า ประเทศสหรัฐอเมริกาจะมีบทบาทอะไรในยุค 7 ปีแห่งการทนทุกข์นั้น? เราไม่อาจพบคำตอบในพระคัมภีร์ ปัจจุบันประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศแกนนำของพระเจ้า เป็นแหล่งสำหรับการสอนหลักคำสอนพระคัมภีร์ การประกาศ และการส่งมิชชันนารีไปต่างแดน อย่างไรก็ตาม ประเทศสหรัฐจะไม่ได้เป็นประเทศแกนนำของพระเจ้าในยุค 7 ปีแห่งการทนทุกข์เวทนาเพราะผู้เชื่อในยุคคริสต์จักรจะถูกรับขึ้นไปแล้ว ประเทศใดที่ไม่มีกลุ่มผู้เชื่อเป็นเสาหลักของสังคมจะต้องได้รับผลกระทบจากความชั่วร้ายอย่างง่ายดาย อย่างไรก็ตาม หากจะยังมีอำนาจคงเหลืออยู่บ้าง ประเทศสหรัฐอาจกลายเป็นนิ้วเท้าที่ทำจากดินช่วงหม้อ หนึ่งในสิบประเทศแห่งจักรวรรดิโรมใหม่ (ดาเนียล 2:41-42)

วิญญาณโสโครกสามตน

และข้าพเจ้าเห็นวิญญาณโสโครกสามตนรูปร่างคล้ายงูออกมาจากปากพญานาค และออกจากปากสัตว์ร้ายนั้น และออกจากปากของผู้พยากรณ์เท็จ (วิวรณ์ 16:13)

มีหลายตอนในพระคำซึ่งอธิบายถึงการเคลื่อนทัพของบรรดากษัตริย์ และในข้อนี้ก็มีการอธิบายถึงแหล่งความชั่วซึ่งผลักดันพวกกษัตริย์เหล่านั้น คือ “วิญญาณโสโครกสามตน / three unclean spirits” ซึ่งเป็นปิศาจที่ซาตานได้มอบหน้าที่ในการลึงผู้นำโลกและที่ปรึกษาของผู้นำโลกนั้น ให้คนเหล่านี้กระทำตามความคิดของซาตาน (ดาเนียล 10:13) ในยุคคริสต์จักรยังมีกิจกรรมของปิศาจหลายอย่างถูกห้ามไว้ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ภายใต้พันธกิจการหน่วงเหนี่ยวของพระองค์ (the restraining ministry of God the Holy Spirit) ด้วยเหตุที่มนุษย์มักจะมีใจเลื่อมใสซาตานและปิศาจมีจริง

15. ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *Daniel, Chapters One through Six* (1996) หน้า 58-61

อย่างไรก็ตาม ในยุค 7 ปีแห่งการทบทวนทุกซ์เวทนา ชาตานจะมีอิสระในการสร้างความโกลาหลอย่างไม่จำกัด เช่น ผ่านการใช้วิญญาณโสโครกสามตน

พญานาค

บุคคลแรกแห่งสามผู้นำอันร้ายกาจ คือ พญานาค ซึ่งคือ ชาตาน¹⁶ ในยุค 7 ปีแห่งการทบทวนทุกซ์เวทนามันจะทำเช่นเดียวกับที่ทำในสวนเอเดน ชาตานจะให้คนหันเหไปจากการเคารพนับถือพระเจ้า เพื่อจะให้เคารพนับถือชาตานแทน ตั้งแต่ก่อนประวัติศาสตร์ของมนุษย์ชาตานหลงใหลกับการไฝ่ฝันที่จะ “เป็นเหมือนองค์ผู้สูงสุด” และที่จะได้รับการยกย่องเหมือนพระเจ้า (อิสยาห์ 14:13-14) ถึงแม้ว่าพระเจ้าได้อนุญาตให้ชาตานรับตำแหน่งเป็น “ผู้ครองโลกนี้” (ยอห์น 12:31) แต่ไม่ได้ยับยั้งความต้องการของชาตานที่จะเป็นเหมือนพระเจ้า เมื่อพญามารนำพระเยซูคริสต์ให้ขึ้นไปบนยอดเขาสูงและให้เห็นบรรดาอาณาจักรของโลก มันได้ทูลพระองค์ว่า “ถ้าท่านจะกราบลงนมัสการเรา เราจะให้สิ่งทั้งปวงเหล่านี้แก่ท่าน” (มัทธิว 4:9)

ความพยายามของชาตานที่ต้องการให้คนนมัสการมันในฐานะเป็นพระเจ้า จะสิ้นสุดด้วยการที่ชาตานมอบอำนาจแก่ “คนแห่งความอธรรม” (the man of lawlessness) (2 เธสะโลนิกา 2:3) พระคัมภีร์บันทึกไว้ว่า กษัตริย์ (ผู้นำ) แห่งถิ่นตะวันตกจะเป็นผู้แทนของชาตานบนโลกซึ่ง “นั่งในพระวิหารของพระเจ้า ทำตัวว่าเป็นพระเจ้า” (2 เธสะโลนิกา 2:4) คำพยากรณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้นหลังจาก “สงครามในสวรรค์” เมื่อถึงครึ่งหลังของ 7 ปีแห่งการทบทวนทุกซ์เวทนาแล้ว

16. ตูภาคผนวก

และมีสงครามเกิดขึ้นในสวรรค์ มีคาเอลและพวกทูตสวรรค์ของท่านได้ต่อสู้กับพญานาค และพญานาคกับพวกทูตของมันก็ต่อสู้ แต่ฝ่ายพญานาคแพ้ และพวกพญานาคไม่มีที่อยู่ในสวรรค์อีกเลย พญานาคใหญ่ซึ่งเป็นงูดึกดำบรรพ์ ที่เขาเรียกกันว่า พญามารและชาตาน ผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก พญานาคและพวกทูตของมันก็ถูกผลักทิ้งลงมาในแผ่นดินโลก (วิวรณ์ 12:7-9)

แผนการของชาตานจะเกิดผลรสม เพราะในยุคแห่งการทบทวนทุกซ์เวทนา ทั้งชาตานและสัตว์ร้ายจะได้รับการนมัสการแทนพระเจ้า (วิวรณ์ 13:4, 8, 12)

ตั้งแต่ชาตานได้ล่อลวงในสวนเอเดน มันได้ปิดบังความจริงที่พระเจ้าผู้ทรงยุติธรรมและชอบธรรมได้พิพากษาลงโทษความบาป (ปฐมกาล 2:17; โรม 6:23) พญามารประสบความสำเร็จในการที่จะทำจิตใจของมนุษย์ “ให้มืดไป เพื่อไม่ให้ความสว่างของข่าวประเสริฐอันมีสง่าราศีของพระคริสต์ ผู้เป็นพระฉายของพระเจ้า ส่องแสงถึงพวกเขา” (2 โครินธ์ 4:4) พระคุณของพระเจ้าในการ “เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะรอด” (กิจการ 16:31) ถูกปกปิดด้วยระบบการกระทำดีของมนุษย์และระบบศาสนาที่ไม่รู้จักจบสิ้นเป็นระบบที่ชาตานแต่งตั้งไว้เพื่อหลอกมนุษย์ให้เชื่อว่าการกระทำดีและศาสนานั้นเป็นหนทางสู่ความรอด

สัตว์ร้าย

และข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ที่หาดทรายชายทะเล และเห็นสัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเล มันมีลิบเขาและเจ็ดหัว ที่เขาทั้งลิบนั้นมีมงกุฎลิบอัน และมีชื่อที่เป็นคำหมิ่นประมาทจารึกไว้ที่หัวทั้งหลายของมัน สัตว์ร้ายที่ข้าพเจ้าได้เห็นนั้น เหมือนเสือดาว

และเท้าเหมือนเท้าหมี และปากเหมือนปากสิงโต และพญานาค
ใต้ให้ฤทธิ์ของมัน และที่นั้งของมัน และสิทธิอำนาจอันใหญ่ยิ่ง
แก่สัตว์ร้ายนั้น (วิวรณ์ 13:1-2)

บุคคลที่สอง คือ “สัตว์ร้าย (ที่) มาจากทะเล” มีชื่อพระคัมภีร์อื่นๆที่
พูดถึงมันว่าเป็น “เท้าของปฏิมากรขนาดใหญ่” (ดาเนียล 2:31-45); “เขา
เล็ก ๆ” (ดาเนียล 7:8); “ประมุขผู้หนึ่งที่จะมานั้น” (ดาเนียล 9:26-27);
“พระของป้อมปรากการ” (ดาเนียล 11:38); “คนแห่งความอธรรม” (2 เธ-
สะโลนิกา 2:3-10) และ “สัตว์ร้ายสีแดง” (วิวรณ์ 17:3) นี่คือนักเผยแผ่
แห่งจักรวรรดิโรมใหม่ “สิบเขา” นั้นหมายถึงสิบประเทศแห่งกลุ่มประเทศ
ที่เขาได้ครอบครอง (ดาเนียล 7:7-8, 23-24) พระคัมภีร์ได้อธิบายว่าคน
นี้ได้ขึ้นมาจาก “ทะเล” ซึ่งเล็งถึงความวุ่นวายทางการเมืองของบรรดา
ประเทศชาติ และเขาจะได้รับอำนาจที่จะข่มเหงและ “ชนะ” พวกวิสุทธิชน
(วิวรณ์ 13:7)

ในพระคำของพระเจ้า เขาสัตว์ได้เล็งถึงอำนาจ ซึ่งพญานาค
(ซาตาน) ได้มอบแก่ เขาเล็ก คือสัตว์ร้าย (กษัตริย์จากถิ่นตะวันตก) ด้วย
เหตุนี้พระคัมภีร์ได้เผยว่าคนนี้ ซึ่งมีบุคลิกที่โอหัง (dominating
personality) จะเป็นผู้แทนของซาตานในยุค 7 ปีแห่งการทนทุกข์เวทนา
นอกจากตำแหน่งที่เขาบริหารการเมือง ซาตานจะผลักดันให้คนนี้ได้รับ
ตำแหน่งประมุขของ “สหศาสนจักรแห่งโลก” (World Council of
Churches) เนื่องจากซาตานเป็นทูตสวรรค์ มันต้องใช้มนุษย์ที่เห็นด้วยกับ
แผนการของมันเพื่อเป็นตัวแทนของมันบนโลก เพราะฉะนั้นซาตานจึงจะ
ปฏิบัติการผ่านจิตและกิจกรรมของคนเช่นกษัตริย์แห่งถิ่นตะวันตก
เพื่อที่จะมีอิทธิพลเหนือการเมืองและชาวโลก

สัตว์ร้ายตัวนี้มีอำนาจมากยิ่งขึ้นกว่าประเทศมหาอำนาจที่เคยมีมาใน
โลก พระคัมภีร์จึงได้อธิบายถึงคนนี้เป็นเสือดาว (เป็นการเล็งถึง
จักรวรรดิกรีก-มาซิโดเนียของอเล็กซานเดอร์มหาราช) (ดาเนียล 7:6); หมี
(จักรวรรดิมีด-เปอร์เซีย ที่เจริญเติบโตขึ้นภายใต้ไซรัสมหาราช) (ดาเนียล
7:5) และ สิงโต (จักรวรรดิบาบิโลนภายใต้เนบูคัดเนสซาร์) ดังนั้น กษัตริย์
แห่งถิ่นเหนือจะเป็นคนฉลาดปราดเปรื่องเหมือนอเล็กซานเดอร์ มีอำนาจ
มหาศาลเหมือนไซรัส และจะใช้อำนาจเด็ดขาดเหมือนเนบูคัดเนสซาร์

จักรวรรดิของสัตว์ร้ายได้รับการอธิบายเพิ่มเติมในวิวรณ์ 17:2-12
“เจ็ดหัว” หรือ “เจ็ดภูเขา” คือจักรวรรดิทั้ง 7 ที่เคยต่อต้านอิสราเอล คือ
อียิปต์ อัสซีเรีย บาบิโลน เปอร์เซีย กรีซ โรม และจักรวรรดิโรมใหม่ที่จะมา
ในอนาคต¹⁷ เมื่อถึงวันซึ่งท่านยอห์นได้บันทึกนิมิตที่ท่านได้เห็นบนเกาะ
บัทมอส กษัตริย์องค์แรกเป็นอดีตไปแล้ว และจักรวรรดิโรมที่ถูกลบเป็น
กษัตริย์องค์ที่หกยังครอบครองอยู่ กษัตริย์องค์ที่เจ็ด คือสัตว์ร้าย หรือ เขา
เล็ก ทำให้อีกสามเขาแห่งกลุ่มประเทศทั้งสิบได้อยู่ภายใต้อำนาจของมัน ทำให้
เขาเล็กนั้นครอบครองจักรวรรดิโรมใหม่ได้ (ดาเนียล 7:8-24) จากนั้นกลุ่ม
กษัตริย์ซึ่งอยู่ภายใต้การนำจากสัตว์ร้าย (เขาเล็ก) จะ “ทำสงครามกับพระ
เมษโปดก” (วิวรณ์ 17:14) พระเยซูคริสต์จะทรงชนะพวกมันซึ่งจะทำให้การ
รบอารามาคโดนยุติลง “ในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด”

ผู้เผยพระวจนะเท็จ

และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มีสอง
เขาเหมือนลูกแกะ และพูดเหมือนพญานาค (วิวรณ์ 13:11)

17. ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *Daniel, Chapters One through Six* (1996) หน้า 44-61

สมาชิกผู้สามของกลุ่มผู้นำอันชั่วร้ายเหล่านี้ ซึ่งถูกเรียกว่า “ผู้พยากรณ์เท็จ” (วิวรณ์ 19:20; 20:10) เป็นชาวยิว และเป็นผู้ที่จะครอบครองแผ่นดินปาเลสไตน์ด้วยระบบเผด็จการ พระคัมภีร์ก็ได้เรียกคนนี้เป็น “กษัตริย์ [ผู้ซึ่ง] จะกระทำตามความพอใจของเขา [ซาตาน]” (ดาเนียล 11:36-40) และ “ผู้เลี้ยงแกะไร้ค่า” (เศคาริยาห์ 11:15-17) ในขณะที่สัตว์ร้ายตัวแรกของวิวรณ์ 13:1 ได้ออกมา “จากทะเล” แต่สัตว์ร้ายตัวที่สอง คือผู้เผยพระวจนะเท็จ ได้โผล่มา “จากแผ่นดิน” คือปาเลสไตน์ (ดาเนียล 11:37) ความดุร้ายของผู้เผด็จการชาวยิวคนนี้ได้ถูกซ่อนไว้หลังหน้ากากของ “ลูกแกะ” คือหน้าตาดีและบุคลิกอ่อนโยน ทำให้คนเป็นอันมากถูกหลอกกว่าคือพระเมสสิยาห์ การที่สัตว์ร้ายตัวนี้มี “สองเขา” หมายถึงบทบาทที่เขามีในการเป็นทั้งกษัตริย์และผู้เผยพระวจนะ(เท็จ) ผู้เผด็จการคนนี้ไม่มีกองทัพใหญ่ แต่เขามีอิทธิพลและอำนาจมากเท่ากับสัตว์ร้ายตัวแรก และจะรับอิทธิฤทธิ์จากซาตานในการทำการอัศจรรย์

มันใช้อำนาจเท่าสัตว์ร้ายตัวแรกนั้นได้ใช้อย่างครบถ้วนต่อหน้าสัตว์ร้ายตัวแรกนั้น มันทำให้โลก และคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวแรกนั้น ที่มีแผลปางตายแต่รักษาหายแล้ว (วิวรณ์ 13:12)

และสัตว์ร้ายแสดงการมหัศจรรย์ใหญ่ กระทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย (วิวรณ์ 13:13)

และมันล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่ในโลกด้วยการอัศจรรย์นั้น ซึ่งมันมีอำนาจกระทำท่ามกลางสายตาของสัตว์ร้ายตัวแรกนั้น และมันสั่งให้คนทั้งหลายที่อยู่ในโลกสร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้าย ที่ถูกฟันด้วยดาบแต่ยังมีชีวิตอยู่นั้น (วิวรณ์ 13:14)

และมันมีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปสัตว์นั้น เพื่อให้รูปสัตว์ร้ายนั้นทั้งพูดได้ และกระทำให้บรรดาคนที่ไมยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้นถึงแก่ความตายได้ (วิวรณ์ 13:15)

และมันยังได้บังคับคนทั้งปวง ทั้งผู้น้อยผู้ใหญ่ คนมั่งมีและคนจน ไทและทาส ให้รับเครื่องหมายไว้ที่มีอชวาหรือที่หน้าผากของเขา (วิวรณ์ 13:16)

เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำการซื้อขายได้ นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น หรือชื่อของสัตว์ร้ายนั้น หรือเลขชื่อของมัน (วิวรณ์ 13:17)

ในเรื่องนี้จงใช้สติปัญญา ถ้าผู้ใดมีความเข้าใจก็ให้คิดตรองเลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่าเป็นเลขของมนุษย์ผู้หนึ่ง เลขของมันคือหกร้อยหกสิบหก (วิวรณ์ 13:18)

ด้วยการกระทำการอัศจรรย์ผู้เผด็จการแห่งปาเลสไตน์จะทำหลายคนหลงเชื่อว่าเขาเป็นพระเมสสิยาห์ ตามที่กษัตริย์แห่งถิ่นตะวันออกแห่งสัตว์ร้ายตัวแรกได้กล่าวไว้ เพราะเหตุนี้สัตว์ร้ายตัวที่สองถูกเรียกว่าเป็น “ผู้พยากรณ์เท็จ” ผู้นำชั่วร้ายเหล่านี้จะบวกร่วมด้วยกิจกรรมของปีศาจ สงครามภัยพิบัติ และโรคระบาดในระดับที่ไม่เคยมีมาก่อน เราจึงไม่ควรแปลกใจที่พระคัมภีร์เรียกคุณนี้ว่า “ความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง”

ปีศาจกบ

เพราะว่าพวกมันเป็นเหล่าวิญญาณของปีศาจ ซึ่งกระทำการอัศจรรย์ พวกมันออกไปหากษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลก

เพื่อให้บรรดาภคินีเหล่านั้นร่วมกันทำสงครามในวันยิ่งใหญ่
ของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด (วิวรณ์ 16:14)

ผ่านหลายศตวรรษปิศาจได้ปฏิบัติภารกิจของมันอย่างไม่เปิดเผย แต่
ในยุค 7 ปีแห่งการทนทุกข์เวทนามิศาจจะได้รับบทบาทที่เด่นชัด และ
ปฏิบัติงานอย่างเปิดเผย ปิศาจเหล่านี้ “เหมือนนกบ” (วิวรณ์ 16:13) เสียง
ร้องของนกบเปรียบเสมือนคำสัญญาที่ผู้เผด็จการโหดร้ายและการปราศรัยซึ่ง
จะมาก่อนการทำสนธิสัญญาระหว่างสัตว์ร้ายตัวแรก (ภคินีแห่งถิ่น
ตะวันตก) และผู้พยากรณ์เท็จนั้น (ผู้นำอิสราเอล) แท้ที่จริงนั้นเป็นคำพูด
ที่มาจากปิศาจ¹⁸

ปิศาจเหล่านี้ก็จะให้อิทธิฤทธิ์แก่ผู้เผด็จการ ให้พวกเขาสามารถ
กระทำการอัศจรรย์ซึ่งจะหลอกลวงประชากรโลกให้หลงในเสน่ห์ คนที่ไม่
คิดตามหลักคำสอนพระคัมภีร์ถูกหลอกด้วยการอัศจรรย์อย่างง่ายดาย
เสมอ และในยุค 7 ปีแห่งการทนทุกข์เวทนา การอัศจรรย์จะเป็นวิถีทางที่
มันจะรวบรวมชาวโลกให้ต่อต้านพระเจ้า

สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำให้เกิดการรกร้างว่างเปล่า

ในช่วงเริ่มต้นของยุค 7 ปีแห่งการทนทุกข์เวทนา ผู้เผยพระวจนะเท็จ
คือผู้เผด็จการและศาสดาของอิสราเอล จำเป็นต้องหาทางแก้ปัญหาคือ
กล่าวคือ เขาจะปกป้องประเทศเล็กจิ๋วของเขาจากบรรดาประเทศซึ่งมีคุณ
ภาพแห่งอำนาจแปรปรวนอย่างสม่ำเสมอได้อย่างไร? ภคินีแห่งถิ่น
เหนือข่มเหงและจ้องทำลาย ทางใต้เป็นประเทศอาหรับซึ่งเป็นศัตรูกับ
ชาวยิวตั้งแต่บรรพบุรุษ ผู้เผยพระวจนะเท็จก็ไม่ต้องหวังที่จะได้รับความ

ช่วยเหลือจากประเทศอำนาจเอเชียเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น ความหวัง
เดียวที่เขามีคือ ภคินีแห่งถิ่นตะวันตก เขาจึงให้ข้อเสนอสร้างสัมพันธภาพกับ
จักรวรรดิโรมใหม่เพื่อที่จะรับการปกป้อง ในการเจรจานั้น ผู้เผด็จการแห่ง
โรมจะขอให้ผู้เผด็จการของอิสราเอลแบ่งแผ่นดินปาเลสไตน์เพื่อเป็น
ค่าตอบแทน(ดาเนียล 11:36-39)

ในช่วงแรกหลังจากได้ลงชื่อในสนธิสัญญาแล้ว ชาวอิสราเอลจะหลง
คิดว่าประเทศของพวกเขาปลอดภัยจากศัตรูแล้ว แต่เมื่อสัปดาห์ที่ 70 ของ
ดาเนียลผ่านไปครึ่งหนึ่งแล้ว (สามปีครึ่งแรกแห่งยุคทนทุกข์เวทนา)ผู้เผด็จ
การแห่งจักรวรรดิโรมใหม่ซึ่งถูกสิงด้วยซาตานนั้นจะละเมิดสนธิสัญญา สั่ง
ให้ยกเลิกการเผาบูชาในพระวิหารที่เยรูซาเล็ม และบังคับให้ประชาชน
กราบไหว้เขาในฐานะเป็นพระเจ้า (ดาเนียล 12:11) ณ จุดนี้จะมีรูปปั้นของ
ภคินีจากถิ่นตะวันตกตั้งขึ้นในอภิสุทธิสถาน (the Holy of Holies) ซึ่ง
พระคัมภีร์เรียกรูปเคารพนี้ว่าเป็น “สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำให้เกิด
การรกร้างว่างเปล่า” (The Abomination of Desolation) ผู้ใดที่ปฏิเสธ
กราบไหว้รูปเคารพจะถูกประหารชีวิต (วิวรณ์ 13:15)

ผู้เชื่อซึ่งรู้จักพระคำของพระเจ้าจะรู้ว่า การตั้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน
นั้นไว้ในพระวิหารเป็นหมายสำคัญที่บอกพวกเขาว่าจะต้องหลบหนีไปซ่อน
ตัวในเขตภูเขาเป็นเวลาสามปีครึ่ง

“เหตุฉะนั้น เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำ
ให้เกิดการรกร้างว่างเปล่า ที่ดาเนียลศาสดาพยากรณ์ได้
กล่าวถึงนั้น ตั้งอยู่ในสถานบริสุทธิ์ (ผู้ใดก็ตามที่ได้อ่านก็ให้ผู้นั้น
เข้าใจเอาเถิด) เวลานั้นให้ผู้ที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปยังภูเขา
ทั้งหลาย” (มัทธิว 24:15-16)

18. ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก ซาตาน และ กิจการของปิศาจ (แปลและพิมพ์ปี 2006) หน้า 45

และทรงประทานปีกนกอินทรีใหญ่สองปีกแก่หญิงนั้น เพื่อให้ นางบินหนีหน้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารในสถานที่ของนาง จนถึงที่ซึ่งนางจะได้รับการเลี้ยงดู ตลอดวาระหนึ่ง [หนึ่งปี] และ สองวาระ [สองปี] และครึ่งวาระ [อีกหกเดือน] (วิวรณ์ 12:14)

มีความพยายามมากมายหลายครั้งที่จะล่อผู้เชื่อชาวียิวพวกนี้ให้ออกมาจากที่ซ่อนของพวกเขา มีการโฆษณาชวนเชื่อว่พระเยซูคริสต์ได้เสด็จกลับมาแล้ว (มัทธิว 24:23-26) คำถามที่สำคัญสำหรับพวกเขา อันเป็นคำถามเดียวสำหรับเราในทุกวันนี้ คือ จะเชื่อในคำพูดของมนุษย์ หรือจะเชื่อในพระคำของพระเจ้า? เมื่อซาตานเห็นว่าพวกเขาไม่เชื่อในโฆษณาชวนเชื่อ นั้นยังสามารถล่อผู้เชื่อบางคนให้ออกมาด้วย “การอิทธิฤทธิ์และหมายสำคัญ” (2 เทสะโลนิกา 2:9) ใครที่ถูกหลอกก็ถูกประหารชีวิต แต่ผู้ที่เชื่อในหลักคำสอนพระคัมภีร์จะไม่ออกมา แล้วจะรับการช่วยกู้เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาในเวลาที่กำหนดไว้

การรบเริ่มขึ้น

เช่นเดียวกับที่พระเจ้าเคยใช้กองทัพทหารของประเทศต่างๆ ในการลงโทษชนชาติอิสราเอลในอดีต กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือก็ได้บุกเข้าแผ่นดินในยุค 7 ปีแห่งการทนทุกข์เวทนา เพื่อที่จะทำลายและฆ่าล้างประชาชน แต่การโจมตีอิสราเอลจะนำความพินาศถึงเขา

พอถึงเวลาวาระสุดท้ายกษัตริย์แห่งถิ่นใต้จะมาสู้กับเขา [ผู้เผด็จการแห่งปาเลสไตน์] และกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือจะพุ่งเข้าใส่ ทำนองอย่างลมหมุน พร้อมด้วยรถรบและพลม้าและเรือรบเป็นอัน

มาก และเขา [กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ] จะเข้ามาในประเทศต่างๆ แล้วไหลท่วมและผ่านไป (ดาเนียล 11:40)

กษัตริย์แห่งถิ่นใต้ คือ กลุ่มประเทศอาหรับ ได้บุกปาเลสไตน์เป็นความพยายามอีกครั้งหนึ่งที่จะแย่งแผ่นดินไปจากชาวยิว ในขณะที่เดียวกัน กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือกำลังมุ่งหน้าไปสู่ปาเลสไตน์ด้วยความประสงค์ที่จะนำกองทัพของเขาบุกทวีปแอฟริกาทางบก เขาจึงต้องนำกองทัพของเขาข้ามผ่านประเทศอิสราเอล ซึ่งเป็นทางเดียวทางบกที่จะเข้าทวีปแอฟริกาได้

ในสมัยของดาเนียล “รถรบ” หมายถึงรถม้า แต่ในปัจจุบันก็ต้องหมายถึงยานหุ้มเกราะต่างๆ ส่วนคำว่าพลม้า นั้น ก็เป็นพลทหารที่สามารถเคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว “เรือรบเป็นอันมาก” ก็พูดถึงกองทัพเรือมหาอำนาจนี้ บ่งบอกถึงการใช้ยุทธวิธีการล้อมรอบ โดยปาเลสไตน์จะติดอยู่ระหว่างกองทัพเรือและกองทัพบกของกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ กองทัพเรือของเขาจะแล่นออกมาจากทะเลดำ ผ่านช่องแคบบอสฟอรัส ถึงทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ในเวลาเดียวกันกองทัพบกจะหาทางสัญจรผ่านแดนตะวันตกของประเทศอิหร่าน หรือไม่ก็ตะวันออกของประเทศตุรกี มุ่งหน้าไปสู่ซีเรีย เลบานอน อิสราเอล เนกบ และซีนายจนได้ทะเลตะวันออกกลางจนถึงอียิปต์ พื้นที่ทั้งหมดนี้มีกำแพงมหาศาลทางยุทธศาสตร์และการส่งกำลังหนุนแก่กองทัพ กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือได้พิชิตทุกประเทศและชนะกษัตริย์แห่งถิ่นใต้ด้วย

คำว่า “ไหลท่วม” ได้อธิบายถึงการโจมตีอย่างฉับพลันของกองกำลังยานหุ้มเกราะและกำลังพลที่รับคำสั่งให้ยึดเส้นทางสำคัญเอาไว้ ส่วนคำว่า “ผ่านไป” ได้บ่งบอกว่ากษัตริย์จากถิ่นเหนือไม่ได้ตั้งฐานใหญ่ในปาเลสไตน์ ซึ่งจะชะลอการรุกก้าวหน้าของเขา เขาได้แต่ตั้งฐานเฉพาะจุด เพื่อให้ความสะดวกในการส่งกำลังหนุนแก่กองทัพที่เคลื่อนต่อไป นี่คือนิวทริวิ สงครามสายฟ้าแลบ หรือ “Blitzkrieg” (บลิตซ-ครีก) ซึ่งพลเอก ไฮน์ช-

MAP (ติดต่อกับพันธกิจ)

กูดรีเรียน ของกองทัพเยอรมันได้คิดขึ้นมาและใช้ในสงครามโลกครั้งที่ 2 การจู่โจมอย่างฉับพลันแบบนี้ต้องอาศัยกำลังของยานหุ้มเกราะที่ เคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว กองทหารราบที่เคลื่อนไปพร้อมกันจะถูกปล่อย เฉพาะจุดสำคัญ เช่น ที่สี่แยกหรือเมืองสำคัญ จากนั้นจะมีกองกำลังทหาร อีกกองหนึ่งตามมาทีหลัง ซึ่งมีหน้าที่กำจัดกลุ่มกบฏที่ยังไม่ยอมจำนนต่อ อำนาจปกครองใหม่

เขา [กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ] จะ [บุก] เข้ามาในแผ่นดินที่ รุ่งโรจน์ [ปาเลสไตน์] และหลายคนจะล้มลง แต่คนเหล่านี้ [ชาวยิวที่เชื่อในพระเยซูคริสต์] จะได้รับการช่วยให้พ้นมือของ เขา คือ [คนที่ซ่อนตัวอยู่ในเขต] เอโดมและโมอับ และภูเขา ของคนอัมโมน (ดาเนียล 11:41)

เนื่องจากเป้าหมายสำคัญที่สุดของกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือคือ การบุก ประเทศอียิปต์ เขาไม่ได้ประสงค์ที่จะยึดอำนาจการครอบครองแผ่นดิน ปาเลสไตน์ เพราะฉะนั้น ชาวยิวที่บังเกิดใหม่ซึ่งได้ซ่อนอยู่ในเขตภูเขาจะ ปลอดภัยจากกองทัพของเขา

และแล้ว เขาจะยึดมือของเขาออกต่อประเทศต่างๆ [แห่งแอฟริกา ตอนเหนือ] และแผ่นดินอียิปต์ก็จะพันไปไม่ได้ (ดาเนียล 11:42)

หลังจากเขาได้บุกเข้าอียิปต์แล้ว เขาสามารถตั้งฐานทั้งบนบกและใน น้ำ และจะดำเนินแผนยุทธศาสตร์ต่อไปโดยจะบุกไปสองทาง คือ จะบุก เข้าเอธิโอเปีย ซึ่งเป็นหนทางสู่ใจกลางของทวีปแอฟริกา และจะนำอีกกอง กำลังหนึ่งไปตามริมทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

เขาจะปกครองทรัพย์สมบัติที่เป็นทองและเงิน และสิ่งประเสริฐทั้งหลายของอียิปต์ คนลิเบีย [การรุกรานทางตะวันตก] และคนเอธิโอเปีย [การรุกรานทางใต้] ก็จะตามเขาไป (ดาเนียล 11:43)

เขาได้ปล้นทรัพย์อันล้ำค่าของอียิปต์ซึ่งจะช่วยบำรุงกองทัพในการยึดทวีปแอฟริกาต่อไป อย่างไรก็ตาม ถึงแม้โกล (กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ) ได้วางแผนไว้อย่างดี (เอเสเคียล 38:2) แต่ทุกอย่างกำลังจะล่มสลาย เพราะพอเขากำลังเตรียมที่จะรุกรานแอฟริกากลาง ก็มีเหตุการณ์สุดวิสัยเกิดขึ้น

ทูตสวรรค์องค์ที่หกเทชินของตนลงที่แม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส ทำให้น้ำในแม่น้ำนั้นแห้งไป เพื่อเตรียมมรรคาไว้สำหรับบรรดากษัตริย์ที่มาจากทิศตะวันออก (วิวรณ์ 16:12)

เราได้แต่คาดเดาว่าทูตสวรรค์จะทำแม่น้ำแห้งไปอย่างไร แต่นี่เป็นการเปิดหนทางให้บรรดากษัตริย์แห่งถิ่นตะวันออกสามารถรุกล้ำเข้าไปแผ่นดินแห่งพันธสัญญาได้ เป็นเรื่องที่แปลกประหลาดมากที่คนเอเชียจะหันมาสนใจในปาเลสไตน์ เพราะไม่มีกองทัพเอเชียเข้ามาในเขตตะวันออกกลางตั้งแต่สมัยเจงกิสข่าน ในการเคลื่อนทัพต่างๆ เพื่อให้อยู่ในตำแหน่งซึ่งจะทำลายชาวยิว ชาตาคองไม่ได้นึกถึงกองทัพเอเชีย ซึ่งพระเจ้าจะใช้เป็นเครื่องมือในการตีกองทัพที่อยู่ใต้อิทธิพลของชาตาคองให้แตก

ณ เวลานั้น กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือจะได้รับข่าวจากหน่วยสืบราชการลับของตน

แต่ข่าวจากทิศตะวันออกและทิศเหนือจะกระทำให้เขาตกใจ และเขาจะยกออกไปด้วยความเคียดแค้นอย่างยิ่ง ที่จะทำลายและล้างผลาญคนเป็นอันมากเสียให้สิ้นเชิง (ดาเนียล 11:44)

กองทัพของกลุ่มประเทศเอเชียได้ข้ามแม่น้ำยูเฟรติส และมาถึงเอโดม (อิสยาห์ บทที่ 63) บรรดากษัตริย์จากถิ่นตะวันออกทำให้กองทัพอาหรับต้องหันกลับไป ในเวลานี้กองทัพของกษัตริย์ถิ่นตะวันตกกำลังรวบรวมกำลังในที่ราบเอสตราเอลอนซึ่งอยู่ทางเหนือ ทำให้กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือถูกตัดออกจากกองกำลังหนุน ปัญหาของกษัตริย์ถิ่นเหนือกำลังจะทวีขึ้น เพราะกองทัพเรือของเขาพ่ายแพ้ต่อกองทัพเรือของกษัตริย์ถิ่นตะวันตก ทำให้เส้นทางการส่งกำลังหนุนทางทะเลถูกตัดไปด้วย เป็นสถานการณ์เดียวกันกับที่นโปเลียนเคยพบที่อียิปต์ในปี ค.ศ. 1798 เมื่อนเอลสัน แม่ทัพเรือของอังกฤษได้ชนะกองทัพเรือของฝรั่งเศสที่อ่าวอานูเคียร์ ทำให้นโปเลียนถูกตัดออกจากเส้นทางการส่งกำลังหนุนจากยุโรป

กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือกำลังประสบกับปัญหามานานาประการ เพราะขาดกำลังหนุนและเสบียงจากทั้งทางบกและทางทะเล ตอนนี้อยู่ไม่มีทางออกยกเว้นกลับไปทางเดิมแล้วพยายามเปิดเส้นทางการส่งกำลังหนุนใหม่

“ด้วยความเคียดแค้นอย่างยิ่ง” เขาได้พากองทัพบกกลับไปทางเหนือมุ่งหน้าไปยังนครเยรูซาเล็ม เขาโกรธกษัตริย์แห่งถิ่นตะวันตกมาก เพราะว่าการทำสนธิสัญญากับผู้นำของชาวยิวทำให้แผนการที่ยิ่งใหญ่ของเขาพังทลาย สิ่งแรกที่เขาจะทำคือแก้แค้นชาวยิวที่เยรูซาเล็ม นอกจากการตอบโตเพียงเล็กน้อย ก็ไม่มีใครขัดขวางทางของเขา

และเขาจะปลุกพลับพลาทั้งหลายแห่งตำหนักของเขา ระหว่างทะเลทั้งสอง ในภูเขาริสูทธิอันรุ่งโรจน์ แม้กระนั้นเขาก็ยังพบจุดจบ และไม่มีใครช่วยเขาเลย (ดาเนียล 11:45)

พระคัมภีร์ได้อธิบายถึงศูนย์บัญชาการของกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือว่าเป็น “พลับพลาแห่งตำหนักของเขา” (ภาษาอังกฤษใช้คำว่า the tents of his royal pavilion) เป็นศูนย์บัญชาการที่เหมาะสมมากสำหรับผู้บัญชาการกองทัพที่ยิ่งใหญ่ ศูนย์นี้ถูกตั้งไว้ “ระหว่างทะเลทั้งสอง” คือ ระหว่างทะเลเมดิเตอร์เรเนียน และทะเลตาย และตั้งอยู่บนภูเขาศิโยน ที่อยู่บนเนินทางทิศตะวันตกของเยรูซาเล็ม (เอเสเคียล 38-39)

การล้อมเยรูซาเล็ม

นครเยรูซาเล็มเคยถูกล้อมเมืองหลายครั้ง รวมถึงสองครั้งใหญ่โดยเมืองถูกทำลาย คือ โดยเนบูคัดเนสซาร์ในปี 586 ก่อนคริสตกาล และโดยกองทัพของโรมในปี ค.ศ. 70 ในช่วงปลายของ 7 ปีแห่งการทนทุกข์เวทนาเยรูซาเล็มจะถูกล้อมอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการรบอารามเกดโตน พระธรรมโยเอลได้อธิบายถึงการรบครั้งนี้ว่า

ดูแสงสว่างยามเช้าที่แผ่ปกคลุมไปทั่วภูเขาทั้งหลาย
ประชาชนจำนวนมากและมีกำลังยิ่ง
ตั้งแต่สมัยโบราณก็ไม่เคยมีเหมือนอย่างนี้
และตั้งแต่นี้ไปก็จะมีอีก
ตลอดปีทั้งหลายชั่วอายุ (โยเอล 2:2ข)

เมื่อแสงสว่างยามเช้าส่องภูเขา ก็ยังมีหลายที่ที่ซ่อนอยู่ในเงามืด แต่พอดวงอาทิตย์ขึ้นไปเต็มที่แสงอาทิตย์จะส่องสว่างในหุบเขาและรอยแยกลึก นี่คือการเปรียบเทียบถึงกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือเมื่อเขาได้บุกเข้าไปในแผ่นดิน ครั้งแรกที่เขาได้นำกองทัพผ่านจุดนี้ ก็ไม่มีเวลายุติการเคลื่อนไหวของกองทัพเพื่อทำลายสถานที่ต่างๆ ผู้เชื่อจึงหลบอันตรายได้

แต่เมื่อกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือกลับมาจากอียิปต์ เขาจะเสาะหาเพื่อทำลายเมืองและชุมชนต่างๆ ที่อยู่นอกเมือง

ไฟเผาผลาญอยู่ข้างหน้ามันทั้งหลาย
และเปลวไฟไหม้อยู่ข้างหลัง
แผ่นดินนั้นเหมือนสวนเอเดนก่อนหน้ามันทั้งหลาย
พอให้หลังมันไปแล้วก็เป็นถิ่นทุรกันดารที่รกร้าง
ไม่มีอะไรจะรอดพ้นมันเลย (โยเอล 2:3)

ในข้อนี้การเปรียบเทียบจะเปลี่ยนจากแสงสว่างยามเช้าให้เป็น “ไฟ” เสมือนกับการที่ไฟจะทำลายทุกสิ่งที่อยู่ตรงหน้ามัน ความโหดร้ายของกษัตริย์ที่มาจากทางเหนือจะทำลายทุกสิ่งที่ยาวทางของกองทัพ การเปรียบเทียบของบรรทัดที่สามชี้ให้เห็นว่ากษัตริย์แห่งถิ่นเหนือจะพบแผ่นดินที่งดงาม “เหมือนสวนเอเดน” แต่พอเขาได้ผ่านไปแผ่นดินจะกลายเป็นที่รกร้าง เช่นเดียวกับการบุกเข้าไปในสวนเอเดนของซาตานในสมัยดึกดำบรรพ์ซึ่งทำให้สวนเอเดนรกร้างไป

“ไม่มีอะไรจะรอดพ้นมันเลย เล็งถึงผู้เผด็จการแห่งปาเลสไตน์ซึ่งถูกโค่นล้มไประหว่างการโจมตี

ร่างของมันทั้งหลายเหมือนร่างของพวกม้า
มันจะวิ่งเหมือนกับม้าสงคราม [การจู่โจม และการบุกเข้าไป]
ด้วยเสียงเหมือนนรทรบ
มันจะแผ่อยู่บนยอดเขา
เหมือนเสียงแตกของเปลวไฟที่ไหม้ต่อข้าว
เหมือนกองทัพอันเข้มแข็งแปรกระบวนเข้าสงคราม (โยเอล 2:4-5)

การอธิบายถึงการบุกเขตปาเลสไตน์นี้ชัดเจนเหมือนกับเราได้เห็น เหตุการณ์นั้น เป็นการอธิบายโดยใช้ภาษาของสมัยผู้เขียน พลทหารได้ ลุกลามาไปบนแผ่นดินเหมือน “เปลวไฟที่ไหม้ต่อข้าว” ส่วนคำว่า “เสียง แดก” ก็เล็งถึงความรวดเร็วที่กองทัพนั้นได้ปฏิบัติการกิจ

เมื่อชนชาติทั้งหลาย [ผู้ที่ไม่เชื่อ] เห็นน้ำมันก็จะกระสับ
กระส่าย ไบหน้าทุกคนก็จะซีดเซียว (โยเอล 2:6)

ต่อหน้ากองทัพที่กำลังพิชิตปาเลสไตน์ในนามของกษัตริย์แห่งถิ่น
เหนือ ชาวยิวที่ไม่เป็นผู้เชื่อต้องถูกรุกรานด้วยความปวดร้าวทางจิตใจ
ความกลุ้มใจ และความหวาดกลัว พวกเขาได้หลอกตนเองว่าการข่มเหง
ชาวยิว (anti-Semitism) เป็นสิ่งที่แช่งสาปชาวยิวในสมัยก่อนเท่านั้น และ
หลงเชื่อว่าสนธิสัญญาที่มีกับกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่แห่งถิ่นตะวันตกจะทำพวก
เขาเป็นชนชาติที่ศัตรูไม่สามารถจะแตะต้องได้

มัน [กองทัพ] ทั้งหลายจะวิ่งเหมือนทหาร
และปืนกำแพงเหมือนนักรบ
ต่างก็จะเดินไปตามทางของตัวเอง
มันจะไม่แตกแถวออกไป
ทั้งหลายจะไม่รวมกันเลย
ต่างก็จะเดินอยู่ในทางของตน เมื่อมันทะลุตาบ
มันก็ไม่ได้รับบาดเจ็บ
มันจะกระโดดเข้าไปในเมือง
มันจะวิ่งอยู่บนกำแพงเมือง
มันจะปืนเข้าไปในบ้านเรือน
มันจะเข้าไปทางหน้าต่างเหมือนกับโจร (โยเอล 2:7-9)

โดยการนำของพลเอกที่ปราดเปรื่องแต่ปราศจากพระเจ้า กองทัพ
ทหารของกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือจะมีชัยชนะที่น่าทึ่ง ทหารของเขาได้รุกเข้า
ไปด้วยความแน่วแน่ ทหารเหล่านี้ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีเยี่ยม เขา
เคลื่อนไปด้วยระเบียบวินัยและไม่หวั่นไหวเมื่อต้องเจอกับการตอบโต้ กอง
กำลังของเขาจึงทะลุแนวปืนใหญ่ของข้าศึก ไม่มีกองทัพบนโลกนี้จะห้าม
พวกเขาได้

นี่คงเป็นกองทัพทหารที่แข็งแกร่งที่สุดในประวัติศาสตร์ หากไม่ได้
เป็นเพราะการเข้าแทรกของพระเยซูคริสต์ พวกเขาอาจครอบครองโลกได้
อย่างไรก็ตาม ไม่มีบุคคลหรือกลุ่มคนใด ที่สามารถล้ำเขตที่พระเจ้าทรง
กำหนดไว้ ไม่มีกองทัพใดๆ ที่จะก้าวต่อไปได้หากพระเจ้าสั่งให้หยุด พระ
เยซูคริสต์ทรงควบคุมประวัติศาสตร์ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

เศคาริยาห์บทที่ 12 ได้เผยถึงการล้อมเมืองเยรูซาเล็ม ที่นี่ปีศาจของ
ของวิวรณ์ 16:14 ได้บรรลุเป้าหมายในการรวบรวมประเทศชาติต่างๆ ที่
ปาเลสไตน์ เพื่อที่จะทำสงครามกับพระเยซูคริสต์และกองทัพของพระองค์
(วิวรณ์ 19:19) ซาดานาคาดหมายที่จะใช้กองกำลังของกษัตริย์แห่งถิ่น
เหนือเพื่อที่จะลบล้างคนของพระเจ้า นี่แหละ คือ “เวลาทุกข์ใจของยาโคบ”
ชนชาติอิสราเอลไม่เคยเห็นคำคืนที่มีตมทนเท่าช่วงสุดท้ายของ 7 ปีแห่งการ
ทนทุกข์เวทนา (อิสยาห์ 63:5ก) อย่างไรก็ตาม ในวันนั้นการโจมตีของ
กลุ่มประเทศมหาอำนาจจะสูญเปล่า เพราะว่าพระเยซูคริสต์จะทำให้
เยรูซาเล็มเป็นถ้ำที่ทำให้เหล่าประชาชาติ “สิ้นสะเทือน”

“ดูเถิด เราจะทำกรุงเยรูซาเล็มให้เป็นถ้ำแห่งการสิ้นสะเทือน
สำหรับบรรดาชนชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบ เมื่อพวกเขาจะ
ล้อมทั้งยูดาห์และกรุงเยรูซาเล็มไว้” (เศคาริยาห์ 12:2)

พระเยซูคริสต์ ผู้ทรงสร้างจักรวาล โลก และให้ชีวิตแก่มนุษย์ (เศคาริยาห์ 12:1) เป็นผู้ที่ทรงกระทำให้เกิดการณ์นี้เกิดขึ้น¹⁹ เยรูซาเล็มถูกเปรียบเทียบกับถ้วยซึ่งเต็มด้วยของมีนเมาที่มีฤทธิ์สูง ของมีนเมานั้น คือ พระพิโรธของพระเจ้าที่พระองค์จะเทลงบนกองทัพที่ล้อมเมืองเยรูซาเล็ม ในวันนั้น บรรดาภคัตริย์จะดื่มจากถ้วยนั้น และเดินโซเซเหมือนคนเมาสุรา

ในวันนั้น เราจะกระทำให้เยรูซาเล็มเป็นศิลาหนักแก่บรรดาชนชาติทั้งหลาย ผู้ที่พยายามยกหินนั้นขึ้นจะกระทำให้ตัวเองถูกหั่นเป็นชิ้นๆ ถึงแม้ว่าประชาชาติทั้งสิ้นในพิภพจะสมทบกันสู้เยรูซาเล็ม (เศคาริยาห์ 12:3)

ในปัจจุบันอิสราเอลก็ยังคงเป็นศูนย์กลางความขัดแย้งของโลก เยรูซาเล็มและยูดาห์เป็น “ศิลาหนัก” ของโลก ซึ่งบรรดาประเทศชาติของโลกไม่อาจแบกได้ การลงมติขององค์กรสหประชาชาติ หรือประเทศใดๆ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาในแถบตะวันออกกลางได้ หลายต่อหลายครั้ง ปัญหาเรื่องอิสราเอลได้โผล่ขึ้นมา ทำให้โลกเสี่ยงต่อการเกิดสงครามโลกครั้งที่สามน้ำหนักของศิลานั้นจะเพิ่มมากขึ้นในยุค 7 ปีแห่งการทบทวนทุกซ์เวทนา เมื่อปาเลสไตน์กลายเป็นจุดประกายของสงครามในโลก ใครที่จะพิชิตปาเลสไตน์ก็จะได้ทั้งโลก มีกลุ่มประเทศมหาอำนาจทั้ง 3 กลุ่มซึ่งแย่งชิงมงกุฎนี้ไว้ แต่ความพยายามที่องอาจที่สุดยังจะถูกกลบเป็นศูนย์ด้วยสิงโตแห่งยูดาห์ คือ พระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งจะทรงครอบครองโลก

มีอีกสองข้อในพระธรรมเศคาริยาห์ซึ่งชี้ถึงลำดับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในวันที่เยรูซาเล็มถูกล้อมโจมตี

19. ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *The Trinity* (1993) หน้า 13

ดูเถิด วันแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้ากำลังมา แล้วทรัพย์สินที่เขาริบไปจากเจ้านั้น จะถูกแบ่งกันท่ามกลางเจ้า (เศคาริยาห์ 14:1)

ในพระคัมภีร์ คำว่า “วัน” มีความหมายสามอย่าง

1. ช่วง 24 ชั่วโมง (ปฐมกาล 1:5)
2. น้อยกว่า 24 ชั่วโมง เช่น “วันแห่งความรอด” (2 โครินธ์ 6:2) ซึ่งหมายถึงช่วงเวลาประเดี้ยวที่มีคนหนึ่งเชื่อในพระเยซูคริสต์ หรือ “วันของพระคริสต์” คือ เวลาที่คริสตจักรจะถูกรับขึ้นไป (ฟิลิปปี 1:10)
3. มากกว่า 24 ชั่วโมง อย่างคำว่า “วันแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” ซึ่งได้ปรากฏบ่อยครั้งในพระคัมภีร์ และในอิสยาห์ 13:6 ซึ่งหมายถึงการทำลายกองทัพทหารทั้งหลายและการลงโทษผู้ที่ไม่เชื่อด้วยพายุไฟ วันแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าก็สามารถถึงการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์และยุคพันปีแห่งการครอบครองของพระองค์

ในเศคาริยาห์ 14:1 คำว่า “วัน” หมายถึงช่วงเวลาที่ผ่านมา 24 ชั่วโมง โดยเฉพาะ การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ และการรบอารามาเกตโดน ซึ่งจะมาก่อนหน้านั้น

เพราะเราจะรวบรวมประชาชาติทั้งสิ้นให้ทำศึกกับ

เยรูซาเล็ม เมืองนั้นจะถูกยึด บ้านเรือนจะถูกปล้นสะดมและผู้หญิงจะถูกข่มขืน พลเมืองครึ่งหนึ่งจะตกไปเป็นเชลย แต่ประชาชนส่วนที่เหลืออยู่ [ผู้เชื่อที่ยังรอดอยู่] จะไม่ถูกตัดออกเสียจากเมือง (เศคาริยาห์ 14:2)

ข้อนี้ได้สรุปเหตุการณ์ของ ดาเนียล 11:40-44 และวิวรณ์ 16:12-16 และยังเสนอคำอธิบายจากพระเจ้าดังนี้ คือ พระองค์ทรงอนุญาตให้ศัตรูของอิสราเอลได้รวบรวมเพื่อรวมโจมตีอิสราเอล เมื่อบรรดากองทัพได้รุก

เข้าเยรูซาเล็ม จะมีประชาชนสองในสามที่จะถูกข่มขืนและถูกฆ่า (เศคาริยาห์ 13:8) หลังจากถูกหลอกให้หลงเชื่อในสนธิสัญญาที่น่าเชื่อถือเพราะวาทะที่ไพเราะและเต็มไปด้วยถ้อยคำทางศาสนา²⁰ แต่เพราะความไว้วางใจของพวกเขา พวกเขา ก็กลายเป็นเหยื่อของคนโหดร้ายที่ชอบปล้นข่มขืน และฆ่าล้าง

“แต่ประชาชนส่วนที่เหลืออยู่ จะไม่ถูกตัดออกเสียจากเมือง” คือ ชาวียิวอีกหนึ่งส่วนสามที่เหลืออยู่ ซึ่งเป็นผู้เชื่อและยังต่อต้านศัตรู (เศคาริยาห์ 13:9) การตายเพราะต่อสู้เพื่ออิสรภาพก็ยังดีกว่าการยอมแพ้ต่อผู้ที่โหดร้ายและรุนแรง และผู้ที่รุนแรงนั้นก็จะถูกกำจัดด้วยความรุนแรงที่มากยิ่งขึ้น ชาวียิวที่บังเกิดใหม่ ซึ่งอยู่ในเหตุการณ์ได้เข้าใจหลักการนี้ดี ซึ่งได้แสดงออกผ่านความคิดของผู้นำทหารของอิสราเอล

แล้วหัวหน้า [אַחַז אַחַז] แห่งยูดาห์จะพูดในใจว่า “ชาวเยรูซาเล็มจะเป็นกำลังของเรา เนื่องจากพระเจ้าเป็นเจ้าจอมโยธา พระเจ้าของเขา” (เศคาริยาห์ 12:5)

คำว่า อาลูฟ “หัวหน้า” มีความหมายตรงตัวอักษรว่า “ร้อยเอก” หรือ “นายทหาร” และได้รับการแปลใน *Septuagint* เช่นนั้น²¹ หัวหน้ากองทัพเหล่านี้ตัดสินใจที่จะจัดหน่วยพิทักษ์ และยอมพลีเพื่อชาวียิวที่เหลืออยู่

20. ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *Follow the Colors* (1975)

21. เซพ-ทัว-จันท์ (*Septuagint*) คือพระคัมภีร์เดิมฉบับแปลจากภาษาฮีบรูเป็นภาษากรีก ซึ่งเป็นการแปลที่น่าเชื่อถือและให้ประโยชน์แก่การวิเคราะห์พระคัมภีร์เดิม เป็นผลงานของผู้เชี่ยวชาญภาษา 70 คนในเมืองอเล็กซานเดรีย ในศตวรรษที่ 3 ก่อนคริสตกาล ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก *The International Standard Bible Encyclopedia*, 1988 ในหัวข้อ “Septuagint” เขียนโดย S.K Soderlund

พระเจ้าทรงมีผู้ชายที่รู้จักหลักคำสอนพระคัมภีร์และเตรียมพร้อมให้รับภารกิจที่หนักในเวลาจำเป็นเสมอ

ถึงแม้ว่าหัวหน้าทหารรู้ว่าคนของเขาขาดการฝึกอบรมและต้องสู้ด้วยอาวุธที่ด้อยกว่า แต่เขาเชื่อมั่นในผู้เชื่อเหล่านี้ เพราะได้เห็นพวกเขา นั้นได้ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ และมีความเข้าใจในหลักคำสอนเกี่ยวกับวาระสุดท้าย (โยเอล 2:18-21)²² พวกเขา มีหลักการแห่งหลักคำสอนพระคัมภีร์อยู่ในจิตใจของพวกเขา เขาจึงสามารถต่อต้านบรรดาศัตรูได้

หลักการนี้เป็นจริงในทุกแง่มุมของชีวิต เมื่อคนหนุ่มสาวเข้าใจหลักคำสอนพระคัมภีร์ เขารู้ว่าเขาควรทำอะไร เขาจะไม่ได้เป็นเพื่อนกับใครก็ได้ หรือมีแฟนเรื่อยๆตามอารมณ์ เหมือนคนทั่วไปที่ไม่มีความสามารถในการอยู่โดยปราศจากสังคม เขาจะไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่วัยรุ่นมักจะทำเพื่อความตื่นเต้นและกระตุ้นอารมณ์ และเขาจะไม่ถูกหลอกด้วยมุมมองของโลกซึ่งอยู่รอบข้างเขา พวกเขาพร้อมที่จะต่อต้าน และยึดหลักการซึ่งได้เรียนจากพระคำของพระเจ้าเอาไว้ให้มั่น เป็นเรื่องที่น่าชื่นชมที่เห็นเยาวชนที่ไม่ต้องอาศัยเพื่อน ชมรม หรือกีฬาเพื่อที่จะรู้สึกว่ามีคุณค่า หรือที่ต้องอาศัยเหล่า ยาเสพติด หรือการมีเพศสัมพันธ์เพื่อที่จะมีความสุข พวกเขาเหล่านี้ก็จะเป็นคนที่แตกต่างจากคนทั่วไป และสามารถต่อต้านความกดดันจากสังคมที่เขาอยู่

22. การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ (*Faith-rest*) เป็นวิธีการประยุกต์พระสัญญาของพระเจ้าและหลักคำสอนพระคัมภีร์ต่อประสบการณ์ของคุณด้วยความเชื่อ (ฮีบรู 4:1-2) เพื่อจะสร้างความสงบในจิตใจในยามกดดัน ขั้นตอนในการประยุกต์วิธีการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อมาใช้มีดังนี้คือ

1. ยึดพระสัญญาของพระเจ้าไว้สักประเด็นหนึ่ง เพื่อคุณจะมี ความสงบมั่นคงในจิตใจ
2. ทบทวนหลักคำสอนพระคัมภีร์ซึ่งจะสนับสนุนพระสัญญานั้น
3. สรุปสถานการณ์จริงจากการประยุกต์ขั้นตอน 1 กับ 2 เป็นการที่คุณมองสถานการณ์ด้วยความเชื่อ และทำให้ความเชื่อได้ควบคุมสถานการณ์

(ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ* แปลและพิมพ์ปี 2003)

แม้จะต้องโดนหัวเราะเยาะ แต่ยังมีทหารหนุ่มตามค่ายทหารที่ไม่ยอมร่วมกินเหล้าเมายาเหมือนคนอื่น เขามีความเคารพนับถือต่อผู้อาวุโส และไม่ประจบคนที่มีอิทธิพลเพื่อที่จะได้รับการเลื่อนตำแหน่ง นี่ก็คือคริสเตียนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีชีวิตบนรากฐานของหลักคำสอนพระคัมภีร์ เป็นผู้เชื่อที่ไม่ประนีประนอมความเชื่อและคุณธรรมของเขา

ในวงการธุรกิจยังมีคนกล้าหาญและสัตย์ซื่อ ซึ่งประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์และฟังปาพระคุณของพระเจ้า แทนที่จะโลภ โกง และแก๊งกำไร ไม่มีผลเสียจากการยึดหลักคุณธรรมแห่งหลักคำสอนเอาไว้

ในวันนั้นเราจะกระทำให้หัวหน้าคนยูดาห์ทั้งหลายเหมือนหม้อร้อนแดงอยู่ท่ามกลางกองไฟ [เหล่าหัวหน้าจะปลุกใจชายหนุ่มชาวยิว] เหมือนคบเพลิงสว่างอยู่ท่ามกลางฟอนข้าว และเขาจะเผาผลาญบรรดาชนชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบไปทางขวาและไปทางซ้ายเสีย ฝ่ายเยรูซาเล็มจะมีคนอาศัยอยู่ในที่เดิมนั่นเอง คือเยรูซาเล็ม (เศคาริยาห์ 12:6)

เพราะความเข้มแข็งและท่าทีของผู้ที่น่านับถือ หัวหน้าเหล่านี้ถูกเปรียบเสมือนกับประกายไฟที่จุดฟอนข้าว โดยการนำที่เด็ดเดี่ยวของเขาได้บันดาลให้ชาวยิวต่อสู้ด้วยความกล้าหาญ พวกเขาทั้งเมืองส่วนที่เหลืออยู่ และตั้งใจ “เผาผลาญ” ศัตรูที่อยู่ล้อมรอบ

ความมืดนำหน้าความสว่าง

ในเวลาเดียวกัน ตามที่อธิบายมาแล้ว กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือกำลังตั้งศูนย์บัญชาการของเขาระหว่างภูเขาศิโยน และทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

กษัตริย์แห่งถิ่นตะวันตกและกลุ่มประเทศลิบประเทศแห่งจักรวรรดิโรมใหม่กำลังปฏิบัติการจากหุบเขาเมกิดโดในที่ราบเอสตราเอลอน

กษัตริย์จากถิ่นตะวันออก คือ บรรดาผู้นำจากทวีปเอเชียกำลังจะยกทัพเข้าตำแหน่งในหุบเขาเยโฮซาฟัท

MAP (ติดต่อพันธกิจ)

ในขณะนั้น เยรูซาเล็มจะถูกล้อมรอบด้วยกองกำลังทหารที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ เป็นสถานการณ์ที่ชาวยิวไม่น่าจะรอดได้ อย่างไรก็ตาม กองทัพดูร้ายเหล่านี้จะต้องพบกับความพ่ายแพ้ที่เด่นชัดที่สุดเท่าที่เคยมีในประวัติศาสตร์ของสงคราม ทว่าก่อนที่ศัตรูจะถูกถล่มอย่างสิ้นเชิงด้วยฤทธานุภาพของพระเยซูคริสต์ ก็จะมีคามมืดเหนือธรรมชาติปรากฏบนแผ่นดินทั่วโลก

แต่พอสิ้นความทุกข์ลำบากแห่งวันเหล่านั้นแล้ว ดวงอาทิตย์จะมีมืดไปและดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง ดวงดาวทั้งปวงจะตกจากฟ้า และบรรดาสิ่งที่มีอำนาจในท้องฟ้าจะสะท้อนสะท้อนไป (มัทธิว 24:29)

เพราะว่า คุณเกิด ความมืดจะคลุมแผ่นดินโลก และความมืดที่บีบจะคลุมชนชาติทั้งหลาย แต่พระเยโฮวาห์จะทรงขึ้นมาเหนือเจ้า และเขาจะเห็นสง่าราศีของพระองค์เหนือเจ้า (อิสยาห์ 60:2ก)²³

ความมืดนี้ไม่ใช่ความมืดในเวลากลางคืน ซึ่งยังต้องมีความสว่างอยู่บ้าง แต่นี่คือความมืดมืดทั่วแผ่นดินโลก แสงประดิษฐ์ไม่อาจทะลุความมืดนี้ได้ นี่คือการมืดแบบเดียวกับที่ปกคลุมพระเยซูคริสต์ในเวลาที่คุณจะทรงถูกพิพากษาลงโทษสำหรับบาปของเราบนไม้กางเขน (มัทธิว 27:45) พระบิดาไม่อนุญาตให้ใครได้เห็นการพิพากษาลงโทษบาปของพระองค์

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัสว่า ในวันนั้น เราจะให้ม้าทุกตัววิ่งวุ่นวาย และกระทำให้คนขี่ม้าคลั่ง แต่เราจะลืมหาดูวงศัวัณยูดาห์ และเราจะกระทำให้ม้าทุกตัวของชนชาติทั้งหลายตบอดไป (เศคาริยาห์ 12:4)

ในทุกครั้งที่พระคัมภีร์เขียนถึงการขี่ม้าในการสู้รบ นั้นหมายถึงกองกำลังทหารที่ต่อต้านกองทัพทหารของอิสราเอล²⁴ เพราะฉะนั้น การเขียนถึงม้าในข้อที่ 4 หมายถึงกองทัพของศัตรู ซึ่งกำลังล้อมรอบเยรูซาเล็ม ความมืดมืดนี้ทำให้ศัตรูของอิสราเอลสับสนและหวาดกลัว ทหารจึงเสียชีวิตแล้วฆ่ากันเอง (เศคาริยาห์ 14:13) การรบจะหยุดนิ่งเพราะหน่วยรถหุ้มเกราะและพลทหารไม่สามารถเคลื่อนที่ได้ อิสยาห์ได้อธิบายถึงความหวาดกลัวของพวกเขาตั้งนี้ว่า

23. อิสยาห์ 60:2ก; เปรียบกับ อิสยาห์ 5:30; 13:10; เอเสเคียล 32:7-8; โยเอล 2:10; 3:15; อาโมส 5:18ข; วิวรณ์ 6:12

24. ตั้งแต่สมัยก่อนจวบจนทุกวันนี้ กองทัพอิสราเอลไม่เคยใช้ทหารม้าในการสู้รบ แต่มีชื่อเสียงด้านทหารราบตลอดมา

จงพิลาปร้าให้ซี เพราะวันแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามาใกล้แล้ว วันนั้นจะมา เป็นการทำลายจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

เพราะฉะนั้น ทุกๆมือก็จะอ่อนเปลี้ย

และจิตใจของทุกคนก็จะละลายไป

และเขาทั้งหลายจะตกใจกลัว

ความเจ็บและความปวดจะเกาะเขา

เขาจะทรนทรายตั้งหญิงกำลังคลอดบุตร

เขาจะมองตากันอย่างตกตะลึง

หน้าของเขาแดงเป็นแสงไฟ

ดูเถิด วันแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะมา

โหดร้ายด้วยพระพิโรธและความโกรธอันเกรี้ยวกราด

ที่จะกระทำให้แผ่นดินเป็นที่รกร้าง

และพระองค์จะทรงทำลายคนบาปของแผ่นดินเสียจากแผ่นดินนั้น (อิสยาห์ 13:6-9; เปรียบกับลูกา 21:25-26)

ความมืดมืดได้ปกป้องและรักษาชีวิตของผู้เชื่อที่ยังมีชีวิตอยู่เอาไว้ เป็นความมืดเหนือธรรมชาติแบบเดียวกับที่ได้ปกปิดพระเยซูคริสต์ไว้บนไม้กางเขน ด้วยว่าการที่พระองค์กำลังถูกพิพากษาลงโทษสำหรับบาปของเรา โดยพระบิดาเป็นเรื่องส่วนตัวระหว่างพระบิดาและพระบุตร (มัทธิว 27:45; มาระโก 15:33)

การช่วยกู้ผู้เชื่อของยุค 7 ปีแห่งการทนทุกข์เวทนา

ทันใดนั้น จะมีแสงสว่างที่เหนือธรรมชาติส่องทะลุความมืดสนิทนั้น “แต่ต่อมาเวลาเย็นจะมีแสงสว่าง” (เศคาริยาห์ 14:7ข)

เมฆและความมืดที่บอญุ่รอบพระองค์
 ความชอบธรรมและความยุติธรรมเป็นรากฐานแห่งบัลลังก์ของ
 พระองค์
 ไฟลุกอยู่ข้างหน้าพระองค์
 และไหม้ปฏิกิริยาของพระองค์รอบข้างเสีย
 ไฟแลบของพระองค์กระทำพิภพสว่าง
 แผ่นดินโลกเห็นแล้วสันสะท้าน
 ภูเขาละลายอย่างขี้ผึ้งต่อเบื้องพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าของ
 ต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าของแห่งแผ่นดินโลกทั้งสิ้น
 ฟ้าสวรรค์ป่าวร้องความชอบธรรมของพระองค์
 และชนชาติทั้งหลายเห็นสง่าราศีของพระองค์ (สดุดี 97:2-6)

ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาพร้อมด้วยเมฆ [ธรรมมิกชนแห่งยุค
 คริสตจักร] และนัยน์ตาทุกดวงและคนเหล่านั้นที่ได้แบ่ง
 พระองค์จะเห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะรำไห้
 เพราะพระองค์ จงเป็นไปอย่างนั้น เอเมน (วิวรณ์ 1:7)

ชาวโลกทุกคนจะเห็นพระองค์ตอนที่พระองค์เสด็จมาจากเบื้องบน
 พระองค์ทรงเป็น “ความสว่างของโลก” เป็นความสว่างประเภทเดียวซึ่ง
 สามารถแทงทะลุความมืดมิดอันน่ากลัวและเหนือธรรมชาตินั้น ในทำนอง
 เดียวกัน พระองค์ คือ ความสว่างประเภทเดียวที่สามารถทะลุความมืด
 บอดแห่งจิตใจของคนบาป พระองค์ทรงตรัสว่า “เราเป็นความสว่างของโลก ผู้ที่ตามเรา มา [เชื่อในพระองค์] จะไม่เดินในความมืด แต่จะมีความ
 สว่างแห่งชีวิต” (ยอห์น 8:12)

แล้วพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะเสด็จออกไปต่อสู้กับประชาชาติเหล่านั้น
 เหมือน เมื่อพระองค์ทรงต่อสู้ในวันสงคราม (เศคาริยาห์ 14:3)

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรง “ต่อสู้” เหตุการณ์ที่ทะเลแดงในสมัยอพยพถือ
 เป็นครั้งแรกที่พระองค์ได้สู้รบเพื่อชาวยิว ตอนนั้น ชาวยิวที่กำลังอพยพไป
 จากอียิปต์หมดสิ้นหนทาง โดยทะเลแดงอยู่ต่อหน้าพวกเขา มีภูเขาสูงขึ้น
 ทั้งข้างซ้ายและข้างขวา และกองทัพอียิปต์กำลังจะโจมตีจากด้านหลัง ชาว
 อิสราเอลตกใจกลัวมาก (อพยพ 14:10-14) แต่โมเสสร้องดัง “อย่ากลัวเลย
 มั่นคงไว้ คอยดูความรอด [การช่วยกู้ชีวิต] ที่จะมาจากพระผู้เป็นเจ้าของ
 เจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรงรบแทนท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายจงสงบ
 อยู่เถิด” (อพยพ 14:13-14) เมื่อพวกเขาเริ่มสงบลง เขาก็ได้เห็นทะเลแดง
 ถูกแหวกออกต่อหน้าต่อตา จากนั้นก็สามารถข้ามทะเลได้ทุกคน ก่อนที่จะ
 เห็นกองทัพอียิปต์จมน้ำเมื่อทะเลได้ปิดไปอีกครั้ง พระเจ้าได้ทรงโปรดช่วย
 กู้ชนชาติอิสราเอลที่ทะเลแดงฉันทิ พระคุณก็จะทรงโปรดช่วยกู้ชนชาติ
 อิสราเอลในอนาคตฉันทิ

และในวันนั้นพระบาทของพระองค์จะยืนอยู่ที่ภูเขามะกอกเทศ
 ซึ่งอยู่หน้าเมืองเยรูซาเล็มด้านตะวันออก และภูเขามะกอก
 เทศนั้นจะแยกออกตรงกลางจากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตก
 โดยมีหุบเขากว้างมากคั่นอยู่ ภูเขาครึ่งหนึ่งจึงจะถอยไปทาง
 เหนือ และอีกครั้งหนึ่งจะถอยไปทางใต้ (เศคาริยาห์ 14:4)

เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมายังโลกเปี่ยมด้วยสง่าราศี พระองค์จะ
 ทรงวางพระบาทพระองค์ที่ยอดภูเขามะกอกเทศเป็นสถานที่แรก ซึ่งที่นี้ก็
 จะเป็นเป้าเล็งของกองปืนใหญ่ของกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ ใครที่หนี
 เยรูซาเล็มไปทางตะวันออกในอดีตจะต้องพินผ่านภูเขามะกอกเทศ เช่น

ดาวิด (2 ซามูเอล 15:30) แต่เมื่อพระคริสต์เสด็จลงมาบนยอดเขามะกอกเทศแล้ว พระองค์จะทรงผ่าภูเขาภูเขาลูกนี้ให้แยกออก ทำให้เกิดหุบเขาที่พระองค์จะทรงนำผู้เชื่อชนชาติอิสราเอลที่เหลืออยู่ผ่านพ้นไปยังที่ลี้ภัยในขณะที่พระองค์ทรงทำลายศัตรูของพวกเขา เช่นเดียวกับที่บุตรอิสราเอลสมัยอพยพได้ผ่านทะเลแดงถึงความปลอดภัย บุตรอิสราเอลสมัยยุค 7 ปีแห่งการทรมานทุกข์เวทนาจะผ่านหุบเขามะกอกให้รอดจากศัตรู

ผู้เชื่อที่เหลืออยู่นี้ คือ ผู้ที่ไม่ได้ยอมแพ้และรอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ พวกเขา และผู้เชื่ออื่นๆ ที่รอดยุคแห่งความทุกข์ จะดำรงชีวิตต่อไปในยุคใหม่ คือ ยุค 1,000 ปีของพระคริสต์ คนเหล่านี้จะเป็นแหล่งกำเนิดราชอาณาจักรโลกของพระคริสต์ พวกเขาจะปักหลักที่มหานครเยรูซาเล็ม โดยตอนนั้นจะมีสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบ (เอเสเคียล 40-48; เศคาริยาห์ 2:4-5; วิวรณ์ 21:2, 10-27; 22:1-5)

การลบล้างศัตรู

การเสด็จกลับมาบนโลกครั้งที่สองของพระคริสต์ ผู้ทรงนามว่า “บุตรแห่งดาวิด”, “หินที่ถูกตัดออกมามิใช่ด้วยมือ” (ดาเนียล 2:34) และ “ผู้เจริญด้วยวัยวุฒิ” (ดาเนียล 7:22) จะเป็นเหตุทำให้การรบนั้นพลิกคว่ำ พระองค์ทรงช่วยกู้ชีวิตของชาวยิวที่เหลือโดยทรงประหารบรรดากองทัพที่ล้อมอยู่นั้นให้หมดสิ้น ด้วยวิธีนี้การรบอันแบบไม่เคยมีมาในประวัติศาสตร์ของมนุษย์จะจบลงทันที

ต่อไปนี้เป็นภัยพิบัติซึ่งพระผู้เป็นเจ้าจะทรงใช้โจมตีบรรดาชนชาติทั้งหลายที่ทำสงครามกับเยรูซาเล็ม คือเนื้อของเขาจะเน่าไปเมื่อเขายังยืนอยู่ได้ ตาของเขาจะเน่าคาเบ้าตา และลิ้นของเขาจะเน่าคาปาก (เศคาริยาห์ 14:12)

การอธิบายถึงการทำลาย ซึ่งเศคาริยาห์ได้เขียนไว้เมื่อ 2,500 ปีที่แล้ว เป็นผลการระเบิดที่เกิดจากสงครามนิวเคลียร์²⁵

แล้วข้าพเจ้าได้เห็นสวรรค์เปิดออก และดูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่ง พระองค์ผู้ทรงมานั้นถูกเรียกว่า สัตย์ซื่อ และ สัตย์จริง พระองค์ทรงพิพากษาและกระทำสงครามด้วยความชอบธรรม (วิวรณ์ 19:11)

พระเนตรของพระองค์ดูเปลวไฟ และบนพระเศียรของพระองค์มีมงกุฎหลายอัน และพระองค์ทรงมีพระนามจารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้จักเลย นอกจากพระองค์เอง (วิวรณ์ 19:12)

พระองค์ทรงฉลองพระองค์ที่จุ่มเลือด และพระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ “พระวาตะของพระเจ้า” (วิวรณ์ 19:13)

เหล่าพลโยธาในสวรรค์สวมอาภรณ์ผ้าป่านเนื้อละเอียด ขาวและสะอาด ได้นั่งบนหลังม้าขาวตามเสด็จพระองค์ไป (วิวรณ์ 19:14)

มีพระแสงคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงฟันฟาดบรรดานาณาประชาชาติด้วยพระแสงนั้น และพระองค์จะทรงครอบครองเขาด้วยคทาเหล็ก พระองค์จะทรงเหยียบบ่ออย่างงุ่นแห่งพระพิโรธอันเจ็บปวดของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด (วิวรณ์ 19:15)

25. Stanley A. Ellison, *Biography of a Great Planet* (Wheaton, Ill: Tyndale House Publishers, 1975) หน้า 188

พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์ และที่ต้นพระ
อูรุของพระองค์ว่า “กษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งปวง และ เจ้านาย
แห่งเจ้านายทั้งปวง” (วิวรณ์ 19:16)

ม้าขาว คือ สัญลักษณ์ของชัยชนะและการพิพากษา พระเยซูคริสต์
ทรง “สัตย์ซื่อ และ สัตย์จริง” ในฐานะเป็นผู้พิชิตและผู้พิพากษา พระองค์
ทรงสัตย์ซื่อในการที่พระองค์ช่วยกู้คนของพระองค์ โดยเฉพาะผู้เชื่อ
ชาวยิวที่ถูกล้อมที่เยรูซาเล็ม พระองค์ทรงสัตย์จริงต่อพระสัญญาของ
พระองค์ เมื่อพระองค์ทรงเสด็จกลับมาพระองค์ทรงกระทำสองอย่างตามที่
พระองค์เคยสัญญาไว้ คือ พระองค์ทรงลบล้างกองทัพของบรรดา
ประเทศชาติ และ ทรงพิพากษาผู้ที่ไม่เชื่อ ผู้ที่ถูกพระพิโรธของพระองค์
เหล่านี้ได้มีโอกาสที่จะเชื่อในพระองค์และรับความรอดตลอดมา แต่พวกเขา
ได้แต่ปฏิเสธผู้ซึ่งเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพียงผู้เดียวในโลก (กิจการ 4:12)
ถึงแม้ว่าชัยชนะและการพิพากษาของพระองค์จะมาพร้อมกับความรุนแรง
และความตาย แต่พระองค์ทรงกระทำด้วยความยุติธรรมและความชอบ
ธรรมที่สมบูรณ์แบบทุกประการ (สดุดี 19:9)

“ฉลองพระองค์ที่จุ่มเลือด” บ่งบอกว่าพระองค์จะสู้โดยลำพัง และจะ
ประหารศัตรูของอิสราเอลให้หมดสิ้น “เหล่าพลโยธาในสวรรค์” รวมถึง
กองทัพทูตสวรรค์ ผู้เชื่อจากสมัยพระคัมภีร์เดิม ผู้เชื่อแห่งยุค 7 ปีแห่งการ
ทนทุกข์เวทนา ที่พลีชีพเพื่อพระคริสต์ (martyred tribulational saints)
และ ผู้เชื่อในยุคคริสตจักร (1 เธสะโลนิกา 3:13; ยูดา 14) นี้จะเป็นกองทัพ
เดียวในประวัติศาสตร์ซึ่งผู้บัญชาการสูงสุด คือ พระเยซูคริสต์ เป็นผู้สู้รบ
เพียงผู้เดียว ในขณะที่พลทหารยืนอยู่ห่างและดูการรบแต่ไกล

“พระแสงคม” ของข้อที่ 15 เป็นอาวุธสงครามที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เคยมี
พระองค์ทรงสังหารบรรดากองทัพศัตรูที่ระดมกำลังที่หุบเขาเมกิดโดด้วย

พระวาจาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ “บออย่าอ่อน” หมายถึงการล้างศัตรูทั้ง
มวลซึ่งจะเป็นจุดจบของการปฏิบัติการทางทหารแห่งมาเกตอน พระองค์
ทรงสำแดงให้เราเข้าใจวิธีการชนะสงครามที่ถูกต้อง พระองค์ไม่ได้เสด็จ
กลับมายังโลกเพื่อเรียกประชุม แล้วเจรจาข้อตกลงเพื่อสร้างสันติภาพกับ
ศัตรู พระองค์ทรงกลับมาเพื่อที่จะประหารศัตรูอย่างเด็ดขาด ด้วยเหตุนี้จะไม่
มีสงครามอีกต่อไปเป็นเวลา 1,000 ปีเพราะศัตรู ตายแล้ว เราจึงไม่
ควรแปลกใจที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราทรงพระนามว่า “กษัตริย์แห่ง
กษัตริย์ทั้งปวง และจอมเจ้านายแห่งเจ้านายทั้งปวง”²⁶

แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งยืนอยู่บนดวงอาทิตย์ ท่าน
ร้องประกาศแก่นกทั้งปวงที่บินอยู่ในท้องฟ้าด้วยเสียงอันดังว่า
“จงมาประชุมกันในการเลี้ยงที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า (วิวรณ์ 19:17)

เพื่อจะได้กินเนื้อกษัตริย์ เนื้อนายทหาร เนื้อคนมีบรรดาศักดิ์
เนื้อม้า และเนื้อคนที่นั่งบนม้า และเนื้อประชาชน ทั้งไทและ
ทาส ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่” (วิวรณ์ 19:18)

และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายนั้น [ผู้เผด็จการแห่งจักรวรรดิโรม
ใหม่] และบรรดากษัตริย์บนแผ่นดินโลก พร้อมทั้งพลรบของ
กษัตริย์เหล่านั้น มาประชุมกันจะทำสงครามกับพระองค์ผู้
ทรงม้า และกับพลโยธาของพระองค์ (วิวรณ์ 19:19)

บรรดากองทัพอยู่ทั่วทั้งแผ่นดิน ตั้งแต่เมกิดโดจนถึงเอโดม และในไม่
ช้าก็จะเผชิญการหายนะ ตั้งแต่พลทหารที่มียศต่ำสุด จนถึงผู้บัญชาการ
สูงสุด (อิสยาห์ 63:1-6)

26. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *King of Kings and Lord of Lords* (1974)

สัตว์ร้ายนั้นถูกจับพร้อมด้วยผู้พยากรณ์เท็จ ที่ได้กระทำการ อัจฉริยะต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น และใช้การอัจฉริยะนั้นล่อลวงคนทั้งหลายที่ได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น และบุชารูปของ มัน สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จถูกทิ้งทิ้งเป็นลงในบึงไฟที่ ใหม่ด้วยกำมะถัน (วิวรณ์ 19:20)

และคนที่เหลืออยู่นั้น ก็ถูกฆ่าด้วยพระแสงที่ออกมาจากพระ โอบอ้อมของพระองค์ผู้ทรงฆ่านั้นเสีย และนกทั้งปวงก็กินเนื้อ ของคนเหล่านั้นจนอิ่ม (วิวรณ์ 19:21)

การสังหารหมู่อย่างไม่ละเว้นใครจะทำให้เลือดนองแผ่นดินสูงถึงบึงเหียน ม้า และไกลออกไปถึง 300 กิโลเมตร (วิวรณ์ 14:19-20) และจะใช้เวลา 7 เดือนในการฝังศพให้เสร็จสิ้น (เอเสเคียล 39:12)

องค์พระเยซูคริสต์จะทรงโยนสัตว์ร้ายสองตัวในบึงไฟนรก ทรงขัง ชาตानไว้เป็นเวลาหนึ่งพันปี และทรงพิพากษาชาวียที่ไม่เชื่อและคน ต่างชาติที่ไม่เชื่อทั้งหลายให้ถูกการลงโทษตลอดนิรันดร์ เมื่อพระองค์ทรง กระทำดังนี้แล้วจะมีสันติภาพ และพระองค์จะทรงครองโลกที่มีความสงบ สันตินั้นเป็นเวลาหนึ่งพันปี

เรามาถึงที่ไหนแล้ว?

การที่คริสตจักรจะถูกรับขึ้นไป, ยุค 7 ปีแห่งการทนทุกข์เวทนา และ การรบอารามาเกตโดน จะเกิดขึ้นเมื่อไร? เหตุการณ์ลำดับต่อไปตามที่พระ คัมภีร์ทำนายไว้ คือ การรับคริสตจักรขึ้นไปซึ่งไม่มีใครทราบวันเวลา เหตุการณ์นี้อาจเกิดขึ้นวันนี้ คืนนี้ อาทิตย์หน้า หรืออีกพันปีข้างหน้า การ กันดารอาหาร โรคระบาด สงคราม และการแย่งชิงอำนาจมีมาตลอด

ประวัติศาสตร์ของมนุษย์จนถึงทุกวันนี้ เพราะฉะนั้น การเห็นวิกฤติการณ์ ดังกล่าวอุบัติขึ้นในโลกทุกวันนี้ไม่ได้หมายความว่า การรับคริสตจักรขึ้นไป จะเกิดขึ้นเร็วๆ นี้ ขอคุณจงอย่าถูกหลอกด้วยคำพูดที่ซับซ้อนและฟังดูดี ที่ บอกว่าคริสตจักรกำลังจะถูกรับขึ้นไปแล้ว อนึ่ง คุณจงอย่าลืมนะว่า ยุค 7 ปี แห่งการทนทุกข์เวทนาจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าคริสตจักรได้ถูกรับขึ้นไป เสียก่อน

ใครคือผู้เผยพระวจนะเท็จ และใครคือสัตว์ร้าย? ข้อมูลนี้จะไม่ถูก เปิดเผยจนกว่าคริสตจักรถูกรับขึ้นไป เพราะฉะนั้น ไม่มีประโยชน์ที่จะ คาดคะเนว่าสองคนนี้จะเป็นผู้ใด ก่อนที่ยุคนี้จะมาถึงคงจะต้องมีผู้นำชั่ว รัยอีกหลายคนถูกสงสัยว่าเป็นสัตว์ร้ายที่พระคัมภีร์พูดถึง เหมือนเคยมี ผู้นำที่ชั่วร้ายในอดีตหลายคนเคยถูกสงสัยเช่นกัน

วิกฤติการณ์ในตะวันออกกลางทุกวันนี้ได้บ่งบอกว่าการรบอารามา เกตโดนนั้นเข้ามาใกล้แล้วหรือ? ไม่ใช่! พระเจ้าทรงเผยพระวจนะว่า ทราบ ใดที่ผู้เชื่อยุคคริสตจักรยังอยู่บนโลก ยุค 7 ปีแห่งการทนทุกข์เวทนา และอารามาเกตโดนก็จะไม่เกิดขึ้น (วิวรณ์ 3:10) เมื่ออารามาเกตโดนเริ่มขึ้น จะไม่มีผู้เชื่อยุคคริสตจักรอยู่บนโลกแล้ว แต่ยุคคริสตจักรยังเป็นยุคที่มี สงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม คือ สงครามร้อนและสงครามเย็น (มัทธิว 24:6) ในระหว่างเวลานั้น ประเทศแกนนำของพระเจ้าในยุค คริสตจักรต้องรับผิดชอบที่จะเตรียมพร้อมทางด้านทหาร เพื่อที่จะ รับมือกับภาวะสงครามเสมอ²⁷ ประเทศแกนนำของพระเจ้าจะไม่สามารถ รักษาเสรีภาพ หรือมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจได้โดยปราศจากการ ปกป้องของกองทัพ สำหรับแต่ละบุคคลในประเทศแกนนำของพระเจ้า การเตรียมพร้อมที่ดีที่สุดเริ่มต้นที่ความรอด

27. ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *เสรีภาพผ่านชัยสมรภูมิ* (แปลและพิมพ์ปี 2006)

52

ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อในพระบุตรก็จะไม่เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา (ยอห์น 3:36)

สำหรับผู้ที่ได้รับพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว

หลักคำสอนพระคัมภีร์มีคำตอบสำหรับทุกสถานการณ์ในชีวิต หากคุณรู้จักหลักคำสอนพระคัมภีร์เหมือนกับหัวหน้าของชาวยิวในอนาคต คุณจะไม่ท้อใจ (หรือ “เป็นลม”) ในวันแห่งความทุกข์ยากลำบาก (สุภาษิต 24:10) ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับคุณ พระเจ้าทรงมีพระประสงค์และแผนการสำหรับชีวิตของคุณ สิ่งแรกที่คุณต้องรับผิดชอบ คือ เรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์ผ่านระบบที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้แก่ผู้เชื่อทุกวัน เพื่อคุณจะได้โตเป็นผู้เชื่อที่สมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณ²⁸

พระเจ้าทรงใช้ผู้เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณ ทั้งในยามเจริญรุ่งเรืองและในยามทุกข์ยาก ผ่านเหตุการณ์เหล่านี้ผู้เชื่อที่โตแล้วได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าเป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเขา ชีวิตของเขามีความหมายและจุดประสงค์ที่ชัดเจน เขาก็มีความสุขเต็มล้นในจิตใจ ซึ่งเป็นพระพรมากกว่าที่เขาจะทูลขอหรือคิดได้ (เอเฟซัส 3:20) และเขามีความมั่นใจและความสงบสุขภายในจิตใจในยามทุกข์ยากลำบาก ไม่มีภัยพิบัติ ความหายนะ หรือความกดดันที่ใหญ่เกินพระคำของพระเจ้าและแผนการของพระองค์

28. **grace apparatus for perception** การทรงจัดเตรียมระบบความเข้าใจ คือ การที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมระบบในการเติบโตฝ่ายวิญญาณโดยผู้เชื่อทุกคนสามารถรับฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทำให้ผู้เชื่อทุกคนสามารถเข้าใจและการประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ ไม่ว่าเขาจะมีเบื้องหลังด้านการศึกษาอย่างไร หรือมี ไอ-คิว (I.Q.) แค่ไหนก็ตาม ศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ *Reversionism* (2000) หน้า 3-7

ผู้เชื่อแห่งยุคคริสตจักร เช่นเดียวกับผู้เชื่อแห่งยุค 7 ปีแห่งการทนทุกข์เวทนา จะต้องจดจำไว้ว่า ถึงแม้สถานการณ์จะเลวร้ายมากเท่าใด พระเจ้าทรงประทับอยู่สูงสุด ทรงทอดพระเนตรบุตรทั้งหลายของมนุษย์ และทรงควบคุมประวัติศาสตร์ตามแผนการที่พระองค์ทรงมีต่อคนของพระองค์ (สดุดี บทที่ 33) หากพระเจ้าประสงค์ที่จะให้ผู้เชื่อพ้นภัยเพื่อมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ พระองค์ก็สามารถทำได้ แม้แต่ซาตานและทูตสวรรค์ฝ่ายมันก็ไม่สามารถเอาชีวิตของคุณไปได้

ความเข้าใจในหลักการนี้ขึ้นอยู่กับการสะสมพระคำของพระเจ้าภายในจิตใจของคุณ หลักคำสอนพระคัมภีร์นั้นทำให้ผู้เชื่อสามารถทำการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง และให้ความเข้มแข็งท่ามกลางความหายนะและเมื่อไม่มีทางออก การประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์จะทำให้คุณเป็นผู้ชนะในทุกๆ ครั้ง

ภาคผนวก

หลักคำสอนพระคัมภีร์เรื่อง ชาตาน

1. ประวัติส่วนตัวของชาตาน

- ก. ชาตานเป็นทูตสวรรค์ที่เคยรับตำแหน่งสูงสุด และเป็นผู้นำของทูตสวรรค์ที่เลือกกฎต่อพระเจ้า (มัทธิว 9:34; 12:26; ลูกา 11:18-19)
- ข. พระเจ้าทรงสร้างชาตานก่อนที่พระองค์จะทรงสร้างมนุษย์ (สดุดี 148:5ข; โคลโลสี 1:16)
- ค. ชาตานได้ล้มลงทั้งสามครั้ง (อิสยาห์ 14; เอเสเคียล 28; วิวรรณ์ 12, 20)
- ง. ชาตานเข้ามามีอิทธิพลต่อโลกสองครั้ง (ปฐมกาล 3; วิวรรณ์ 20)
- จ. ชาตานเป็นตัวการหลักที่ก่อสงครามฝ่ายวิญญาณขึ้น (ปฐมกาล 6; 1 เปโตร 3:18-22, 5:8; วิวรรณ์ 12:4)
- ฉ. ชาตานได้จัดตั้งองครักษ์ (เอเฟซัส 6:12)
- ช. ชาตานเป็นฆาตกร (ยอห์น 8:44)
- ซ. ชาตานได้ต่อต้านหลักคำสอนพระคัมภีร์ (มัทธิว 13:19, 39)
- ณ. ชาตานเป็นศัตรูของคริสเตียน (1 ทิโมธี 3:7; วิวรรณ์ 2:9, 13, 24)

2. ชาตานเป็นเจ้าโลก (ลูกา 4:5-7; ยอห์น 12:31; 14:30; 16:11; 2 โครินธ์ 4:4; เอเฟซัส 2:2)

3. ยุทธศาสตร์ของชาตานที่มีต่อประเทศต่างๆ

- ก. มันหลอกลวง (วิวรรณ์ 12:9; 20:3, 8)

ข. มันต่อต้านหลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้สำหรับสังคมที่สงบสุข และความเป็นเอกราชและความเป็นไทยของประเทศไทย

4. ยุทธศาสตร์ของชาตานที่มีต่อผู้ที่ไม่เชื่อ

ก. ชาตานทำทุกอย่างตั้งแต่การทำจิตใจของมนุษย์ให้มีบอดต่อพระกิตติคุณ จนถึงการส่งเสริมการกระทำบาปและการอธรรมในทุกรูปแบบ (ลูกา 8:12; 2 โครินธ์ 4:3-4; 2 เธสะโลนิกา 2:7-10; 2 เปโตร บทที่ 2; วิวรรณ์ บทที่17)

ข. ศาสนาเป็นเครื่องมือที่ชาตานใช้ได้ผลมากที่สุด ชาตานได้แต่งตั้งระบบศาสนาขึ้นมาเพื่อให้มนุษย์ตาบอดต่อพระคุณของพระเจ้าและเชื่อในระบบการกระทำดีของมนุษย์แทน

5. ยุทธศาสตร์ของชาตานที่มีต่อผู้ที่เชื่อ (2 โครินธ์ 2:11)

- ก. กล่าวหาผู้เชื่อ (โยบ 1:6-11; เศคาริยาห์ 3:1-2; วิวรรณ์ 12:9-10)
- ข. ส่งเสริมการถอยหลังฝ่ายวิญญาณภายในคริสตจักร (1 โครินธ์ 10:19-21; 2 โครินธ์ 11:3, 13-15; เอเฟซัส 4:27)
- ค. ขัดขวางน้ำพระทัยของพระเจ้า
 - น้ำพระทัยของพระเจ้าต่อความคิด (เอเฟซัส 4:14)
 - น้ำพระทัยของพระเจ้าต่อสถานที่อยู่ (1 เธสะโลนิกา2:18)
 - น้ำพระทัยของพระเจ้าต่อการกระทำ (ยากอบ 4:7-8)
- ง. ส่งเสริมความกระวนกระวายและบาปทางความคิดอื่นๆ ซึ่งทำให้ผู้เชื่อไม่สามารถประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ได้ (1 เปโตร 5:7-9)
- จ. ทำลายมุมมองที่คริสเตียนควรปักใจไว้กับพระคริสต์และหลักคำสอนพระคัมภีร์
 - ให้ปักใจกับคน (เยเรมีย์ 17:5)

- ให้ปักใจกับตัวเอง (1 พงศ์กษัตริย์ 19:10-14)
- ให้สนใจทรัพย์สินมากเกินควร (ฮีบรู 13:5-6)

ฉ. ให้ผู้เชื่อหลงกับกิจกรรมและโครงการที่จะทำให้โลกดีขึ้น (ซึ่งเป็นโลกของซาตาน) เช่น โครงการที่บรรเทาความทุกข์ยาก โครงการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและบ้านเมือง การส่งเสริมระบบสังคมนิยม การประท้วงเพื่อสิทธิมนุษยชน และความช่วยเหลือแบบอื่นที่ไม่เล็งถึงพระกิตติคุณหรือหลักคำสอนพระคัมภีร์

ช. ให้ผู้เชื่อกลัวความตาย (ฮีบรู 2:14-15)

6. ศาสนา เป็น แผนการของซาตาน เป็นกลยุทธ์ที่มันได้เลียนแบบแผนการของพระเจ้า ความเชื่อของคริสเตียน (ที่คนไทยมักจะเรียกว่าเป็น “ศาสนาคริสต์” ภาษาอังกฤษเรียกว่า Christianity) ไม่ใช่ ศาสนา แต่ว่าเป็นความสัมพันธ์กับพระเจ้าผ่าน ความเชื่อเพียงอย่างเดียว ในพระคริสต์เพียงผู้เดียว (faith alone in Christ alone) ในทางตรงข้าม ศาสนา คือ ความพยายามที่จะกระทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัยผ่านการกระทำที่ดี ทำบุญ และระบบพิธีกรรม ศาสนาได้แสดงถึงความอัจฉริยะอันชั่วร้ายของซาตาน ซึ่งปรากฏแก่โลกในระบบปลอมหลายรูปแบบดังต่อไปนี้

- ก. พระกิตติคุณปลอม (2 โครินธ์ 4:3-4)
- ข. คนรับใช้พระเจ้าเทียมเท็จ (กิจการ 13:6-10; 2 โครินธ์ 11:13-15)
- ค. หลักคำสอนพระคัมภีร์เทียมเท็จ (เอเฟซัส 5:6; 1 ทิโมธี 4:1)
- ง. พิธีมหาสนิทเทียมเท็จ (ลูคา 4:31; 1 โครินธ์ 10:19-21)
- จ. ชีวิตฝ่ายวิญญาณปลอม (1 โครินธ์ 3:18; กาลาเทีย 3:2-3)
- ฉ. ความชอบธรรมปลอม (มัทธิว 19:16-28)
- ช. การดำเนินชีวิตแบบหลอกตัวเอง (มัทธิว 23:13-36)
- ซ. อิทธิฤทธิ์และหมายสำคัญเทียมเท็จ (2 เรสะโลนิกา 2:8-10)

ณ. พระเจ้าเทียมเท็จ (2 เรสะโลนิกา 2:3-4)

7. ผู้สอนพระวจนะเท็จเป็นเครื่องมือของซาตาน

- ก. ผู้สอนเท็จหลอกหลวงและหน้าซื่อใจคด (มัทธิว 7:15; โรม 16:18)
- ข. ผู้สอนเท็จใช้วิธี “สร้างสัมพันธ์” และการป่าวประกาศที่จะดึงคนมาถึงคริสตจักร (2 ทิโมธี 3:5-7)
- ค. ผู้สอนเท็จชอบเอาใจ ยกยอ และประจบประแจงผู้ฟัง เป็นการเห็นแก่ความต้องการที่จะอวดดีและถือตนเองว่าสำคัญ (2 โครินธ์ 10:12)
- ง. ผู้สอนเท็จส่งเสริมการไหว้รูปเคารพ (ฮีบรู 2:18-19)
- จ. ผู้สอนเท็จส่งเสริมการใช้ธรรมเนียมปฏิบัติแทนชีวิตฝ่ายวิญญาณ และการถือตนเองชอบธรรมเพราะการกระทำ (1 ทิโมธี 1:7-8)
- ฉ. ผู้สอนเท็จได้ปฏิบัติการณ์ตลอดเวลาแห่งยุคคริสตจักร ซึ่งเป็นยุคสมัยที่ซาตานได้โจมตีผู้เชื่ออย่างหนักกว่ายุคสมัยก่อน (1 ยอห์น 4:1)

อักขระนุกรมข้อพระคัมภีร์

พระคัมภีร์เดิม

ปฐมกาล	1 ซามูเอล
1:5.....36	31:8.....14
2:17.....8, 19	
3.....54	2 ซามูเอล
3:4.....8	7:8-16.....9
3:15.....8	7:12-16.....5
6.....54	15:30.....46
6:3.....12	
12:1-3.....9	1 พงศกัมภีร์
15:18.....3, 9	19:10-14.....56
17:7.....9	
	2 พงศกัมภีร์
อพยพ	23:29-30.....14
14:10-14.....45	
19:9.....7	2 พงศกาวดาร
23:31.....3	2:17.....9
	35:22.....14
กัณฑ์การวิถึ	
31:1-12.....9	เนหะมีย์
	2:1, 5-6.....7
เฉลยธรรมบัญญัติ	
30:1-9.....9	โยบ
	1:6-11.....55
โยชูวา	
1:3-4.....9	สดุดี
	19:9.....48
	33.....53
ผู้วินิจฉัย	89:20-37.....9
4:15.....14	97:2-6.....44
5:19.....14	148:5.....54
7.....14	

สุภาพิต	28.....54
24:10.....52	32:7-8.....42
	37:21-25.....9
อิสยาห์	38-39.....32
2:4.....5	38:2.....15, 30
5:30.....42	38:9.....14, 16
10:5.....6	38:16.....14
10:24.....15	39:1.....15
11:10-12.....9	39:11.....14
13:5.....6	39:12.....50
13:6.....37	40-48.....46
13:6-9.....43	
13:10.....42	ดาเนียล
14.....54	2:31-45.....20
14:13-14.....18	2:34.....46
26:20.....6	2:41-42.....17
28:15.....15	2:42.....16
34:16.....14	7.....4
55:3.....9	7:4-6.....21
60:2.....42	7:7-8.....20
63.....31	7:8.....20
63:1-6.....14, 49	7:8-24.....21
63:5.....35	7:22.....46
	7:23-24.....20
เยเรมีย์	8:19.....6
17:5.....55	8:23.....15
23:3-8.....9	9:20-27.....6
30:4-7.....6	9:24.....7
31:31-34.....9	9:26.....7
	9:26-27.....20
เอเสเคียล	9:27.....10
20:34-38.....6, 13	10:13.....17
22:19-22.....6	

11.....4	3:15.....42
11:25.....16	
11:36-39.....25	อาโมส
11:36-40.....22	5:18.....42
11:37.....22	
11:38.....20	ฮะบากุก
11:40.....15, 27	2:18-19.....57
11:40-43.....16	
11:40-44.....37	เศคาริยาห์
11:41-42.....29	2:4-5.....46
11:43.....29	3:1-2.....55
11:44.....31	11:15-17.....22
11:45.....31	12.....35
12:6-7.....11	12:1.....36
12:11.....25	12:2.....35
12:11-12.....11	12:2-11.....14
	12:3.....36
โฮเซยา	12:4.....42
2:14-23.....9	12:5.....38
4:6.....5	12:6.....40
	13:8.....38
โยเอล	13:9.....6, 38
2:2.....32	14:1.....37
2:3.....33	14:2.....14, 37
2:4-5.....33	14:3-4.....45
2:6.....34	14:7.....43
2:7-9.....35	14:12.....46
2:10.....42	14:13.....42
2:18-21.....39	
3:2, 12.....14	มาลาคี
	3:1-3.....6

พระคัมภีร์ใหม่

มัทธิว	11:18-19.....54
3:11.....13	12:1.....10
3:11-12.....13	21:25-26.....43
4:9.....18	
7:15.....57	ยอห์น
9:34.....54	3:36.....52
12:26.....54	8:12.....44
13:19.....54	8:44.....54
13:39.....54	12:31.....18, 54
19:16-28.....56	14:30.....54
21:8-9, 15.....7	16:11.....54
23.....5	
23:13-36.....56	กิจการของอัครทูต
24:6.....50	2:29-30.....9
24:14.....12	4:12.....48
24:15-16.....25	13:6-10.....56
24:21-22.....6, 11	13:34.....9
24:23-26.....26	16:31.....19
24:29.....41	
24:42.....10	โรม
25:13.....10	1:18-20.....12
25:31.....13	5:12.....8
25:31-36.....13	5:14.....8
27:45.....42, 43	6:23.....19
	16:18.....57
มาระโก	
13:32.....10	1 โครินธ์
15:33.....43	2:14.....8
	3:18.....56
ลูกา	10:19-21.....55, 56
1:32.....9	14:33.....4
4:3.....56	
4:5-7.....54	2 โครินธ์
8:12.....55	2:11.....55

4:3-4.....	55, 56	2:3-10.....	20
4:4.....	19, 54	2:6-7.....	10
6:2.....	37	2:7-10.....	55
10:12.....	57	2:8-10.....	56
11:3.....	55	2:9.....	26
11:13-15.....	55, 56		
		1 ทิโมธี	
กาลาเทีย		1:7-8.....	57
3:2-3.....	56	3:7.....	54
		4:1.....	56
เอเฟซัส		2 ทิโมธี	
1:10.....	4	3:5-7.....	57
2:2.....	54		
3:3.....	7	ฮีบรู	
3:20.....	52	2:14-15.....	56
4:14.....	55	4:1-2.....	39
4:27.....	55	13:5-6.....	56
5:6.....	56		
6:11-12.....	8	ยากอบ	
6:12.....	54	4:7-8.....	55
		1 เปโตร	
ฟิลิปปี		3:18-22.....	54
1:10.....	37	5:7-9.....	55
		5:8.....	54
โคโลสี		2 เปโตร	
1:16.....	54	2.....	55
2:23.....	10	2:5.....	12
		1 ยอห์น	
1 เรสะโลนิกา		4:1.....	57
2:18.....	55		
3:13.....	48	ยูดา	
4:13-18.....	10	14.....	48
2 เรสะโลนิกา			
2:3-4.....	18, 57		

วิวรณ์		14:12-13.....	12
1:7.....	44	14:19-20.....	50
2:9.....	54	16.....	4, 5, 14
2:13.....	54	16:2.....	12
2:24.....	54	16:3-7.....	12
3:10.....	50	16:8-9.....	12
6:12.....	42	16:10-11.....	12
7.....	12	16:12.....	30
10:27.....	46	16:12-16.....	12, 13, 37
11:2-3.....	11, 23	16:13.....	17, 24
12.....	54	16:14.....	13, 24, 35
12:4.....	54	16:16.....	14
12:6.....	11	16:17-21.....	12
12:7-9.....	19	17:2-12.....	21
12:9.....	54	17.....	4, 55
12:9-10.....	55	17:3.....	20
12:14.....	11, 26	17:14.....	21
12:9-10.....	55	19:11-14.....	47
13.....	4, 54	19:15.....	47, 48
13:1.....	22	19:16.....	48
13:1-2.....	20	19:17-18.....	49
13:4.....	19	19:19.....	35, 49
13:5.....	11	19:20.....	22, 50
13:7.....	20	19:21.....	50
13:8.....	19	20.....	54
13:11.....	21	20:3.....	54
13:12.....	19, 22	20:4.....	5
13:13.....	22	20:8.....	15, 54
13:14.....	22	20:10.....	22
13:15.....	23, 25	21:2, 10-27.....	46
13:16-18.....	23	22:1-5.....	46
14:6-7.....	12	24.....	54

การศึกษาพระคัมภีร์

หลักคำสอนพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นใจความของคำสอนที่มาจากโดยการศึกษาความหมายพระคัมภีร์ตามตัวอักษร เป็นมาตรการของความจริงฝ่ายวิญญาณ และจำเป็นสำหรับการเติบโตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อ (มัทธิว 4:4)

หลักคำสอนพระคัมภีร์เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง (สคูตี 138:2) พระเจ้าทรงบัญชาให้คริสเตียนทุกคนเปลี่ยนความคิดเดิมให้เป็นที่ชอบพระทัยพระองค์ (โรม 12:2) การเปลี่ยนแปลงนี้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เชื่อเรียน และประยุกต์พระคำของพระเจ้ามาใช้ในชีวิต (2 โครินธ์ 4:16; เอเฟซัส 4:23)

หากคุณต้องการข้อมูลเพิ่มเติม (หรือส่งหนังสือ, CD หรือ DVD เป็นภาษาอังกฤษ) คุณสามารถติดต่อได้ที่ :

R. B Thieme, Jr., Bible Ministries

P.O Box 460829, Houston, Texas 77056-8829

หรือดูเว็บไซต์ที่

www.rbthieme.org

ถ้าคุณต้องการรับหนังสือเพิ่มเติม (ภาษาไทย) กรุณาติดต่อที่:

ผู้ ปณ. 319 ปณจ. เชียงใหม่ 50000

หรือเชิญแวะชมเว็บไซต์:

www.maxklein.org